ספר

נפלאות הבעל שם

דָא וֶוערְט דֶערצֵיילְט זֵייעֶר שֵׁיינֶע און וואוּנְדֶערְבַּארֶע גֶעשִׁיכְטֶעס. וָואס הָאט זִיךְ פַּאסִירְט מִיט דֶעם גֶעטְלִיכֶען מַאן. זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ. דִיא גֶעשִׁיכְטֶעס זֶענֶען וַואהְרֶע אין רִיכְטִיגֶע.

עֶס אִיז זֵייעֶר נוּצְלִיךְ אַז יֶעדֶער מֶענְטְשׁ זָאל זֵייא לֶעזֶען. צוּ זֶעהֶן זֵיין גְרויסֶע חָכְמָה וִויא מֶען קָאן קוּמֶען דוּרְךְ תּוֹרָה וּמִצְוֹת צוּ אַזוֹי אֵיין גְרויסֶע מַדְרֵגָה וִויא דֶער בַּעַל שֵׁם טוֹב זצ״ל אִיז גֶעקוּמֶען. וָואס זֵיין נָאמֶען אִיז בֶּעוּוּסְט אוֹיף דֶער גַאנְצֶער וֶועלְט.

15

כל הזכויות שמורות אצל
הוצאת אמונה
© Copyright 1969 by
M. G. & J. G.

EMUNA PUBLISHING
142 Rodney Street
Brooklyn, N.Y. 11211
388-8812 — 384-0002

נפלאות הבעל שם

א ווינדערליכע מעשה פון בעל שם טוב הקדוש וואס דער רבי ר' אברהם יהושע העשיל מאפטא האט דערציילט.

דער בע"ש הקדוש איז אמאהל געפאהרען מיט זיינע תלמודים און וועג איז ער דורך געפאהרען דורך אדארף לעבען בראד און איז דארט איינגעשטאנען ביי ארענדאר · דער ארענדאר האט איהם אויף גענומען בכבוד גדול און ער האט גימאכט פאר זייניט וועגען אסעודה · איידער דער בע"ש איז אוועק געפאהרין האט ער געזאגט דעם ארענדאר זאג וואס די פערלאנגסט פון מיר · האט איהם דער ארענדאר גיענטפערט אדאנק השי"ת עס פעהלט מיר גאר ניט. איך האב פון אייך גאר ניט וואס צו בעטען. האט איהם דער בע"ש געזאזט איך וועל פון דיר עפיס פערלאנגען די זאלסט מיר ניט אבזאגען · האט איהם דער ארענדאר גיענטפערט איך בין גרייט אייך צו בעדינען מיט מיין גוף און מיט מיין געלד האט דער בע"ש זיך אנידער גיזעצט ביי דעם טיש און האט אבגעשריבען אבריף און האט איהם פערקלעבט און האט אהנגעשריבען דער אדרעס לק' בראד להפרנסי החודש מו"ה ... והרבני מו"ה ... און האט געגעגעבען דעם בריף דעם ארענדאר און איהם געבעטען אז ער אליין זאל דעם בריף איבער געבען · דער ארענדאר האט גענימען דעם בריף ביי דעם בע"ש און האט איהם אריין געלייגט און בוזעם קעשינע אריין · דער בע"ש האט געזאגט אז איך וויל שוין אוועק פאהרען מסתמא וועסטו מיך פאהרען בעגלייטען ? דער ארענדאר איז גיך געלאפין און קאמער אריין נעמין די פערד אזוי ווי ער האט זיך אראב געבוגען צום קעסטיל ארויס נעמען די שטריק האט ער ארויס געלאזט פון בוזעם דעם בריף און ער האט ניט בעמערקט. ער האט איינגעשפאנט די פערד און האט בעגלייט דעם בע"ש און איז צוריק געקומען און האט פערגעסען פון בריף און אצייט ארום איז ער געוועזין ביי דעם בע"ש דער בע"ש האט איהם גאר ניט גיפרעגט אודות דעם בריף ;

עס

עס איז פערביי געגאַנגען אַצייט און דער בע״ש הקדוש איז נפטר געוואָרען און דער אַרענדאַר איז אָרים געוואָרען און ער האָט פערקויפט אַלעס וואָס ער האָט געהאַט דאָס איז געוועזען זיבצען יאָהר נאָך דעם בעל שם׳ס פטורה. דער אַרענדאר האָט געזוכט אפשר האָט ער עפּיס נאָך צו פערקויפען און האָט אויס געלעדיגט דאָס קעסטיל וואָס דאָרט פלעגט ליגען די לייצען פון די פערד האָט ער דער זעהן אויף דער דנאָה פון קעסטעל דעם בעל שם׳ס בריעף ער האָט דער זעהן דעם בריעף ער האָט דערקענט זיין הייליג כתב איז ער זייער דער שראָקען געוואָרען און האָט געזאָגט וויייל איך האָב ניט אָבגעגעבען דעם בריעף האָב איך זיכער געהאַט אַזאַ עונש דאָך האָט ער ניט געוואָלט שפּיגען דעם בריעף נאָר ער איז גלייך געגאַנגען קיין בראָד. ער איז אַריין געגאַנגען אין בית המדרש אַריין גלייך מיט אַלע אָרימע לייט. ער האָט אָהנגעהויבען זיך צו פרעגען אויף די פרנסי החודש וואָס זענען געוועזען מיט צוואַנציג יאָה צוריק און ער האָט דערציילט און איין אַלגעמיין די גאַנצע מעשה דער זקן האָט איהם גיענטפערט אַז מיט צוואַנציג יאָהר צוריק איז ניט געוועזען אין בראָד די פרנסים. ער האָט גיפרעגט ביי אַצווייטען ביי אַדריטען זיי האָבען איהם אַלע געענטפערט אַז זיי גידענקען ניט עס זאָל האָבין אַמאָהל געוועזען אין בראָד אַזעלכע פרנסי חודש. האָט זיך איינער אָהנגערופען מען מאַכט היינט אַגורל אויף נייע פרנסים אפשר וועלען אַרויס קומען אַזעלכע נעמען:

ווי זיי זענען אַזוי גיזעסען און גירעדט זענען אַריין געקומען צוויי יונגליך אין בית המדרש אַריין און האָבין דערציילט אַז די און די זענען געוואָהרען פרנסי ע״פּ הגורל ער האָט גיהערט אַז די זעלבע נעמען וואָס שטייט אויף דעם בעל שם׳ס בריעף זיי זענען היינט געוואָרין פרנסי. ער האָט פערשטאַנען אַז דאָס איז ניט קיין פּראָסטע זאַך ער האָט זיך מתיעץ געוועזען מיט אַזקן וואָס ער זאָל טוהן האָט איהם דער זקן געזאָגט אַז ער זאָל איבער געבען דעם בריעף צו די נייע פרנסים ער האָט אַזוי געטוהן און איז געגאַנגען אין קהל שטיב אריין און האָט געזאָגט צו די פרנסי נאַט אייך אַבריעף פון בעל שם זיי האָבין אָהנגעהויבען צו לאַכען זיי זענען אַלט געוועזען לערך צו פינף און צוואַנציג יאָהר און פון בעל שם׳ס פטורה איז שוין זיבעצעהן ווי אַזוי איז דאָס מעגליך? זיי האָבין איהם געזאָגט די ביסט משוגע דער בע״ש איז שוין נפטר געוואָרען ציביצען יאָהר ווי איז דאָס מעגליך? ער האָט זיי גיענטפערט עס איז מיר אויך אווינדער און האָט זיי דערציילט די גאַנצע מעשה איך וויל דעם בריעף ניט עפינען ווייל ער איז דאָך צו אייך עפּענט איהר איהם אפשר איז עפּיס דאָ אין איהם אַתועלת. זיי האָבין דעם בריעף גיעפענט און האָבין איהם געלייענט להרבני מו״ה... ולהרבני מו״ה... פרנסי החודש ומנהיגי הקהלה דק״ק

דק״ק בראָד אַז דער מוכ״ז וועט צי אייך קומען זאָלט איהר אייך משתדל זיין פער זיינט וועגען ער איז געוועזען כל ימיו אַ עושר אין יעצט איז ער אָרים געוואָרען, ע״כ זאָלט איהר איהם אַ טובה טוהן וויל איך בעט אייך. אַסימן האָט איהר אַז איך האָב אייך געשיקט דעם בריעף. אייערע ווייבער זענען מעוברח אין תיכף וועט מען אייך קומען זאָגען אַבשורה אַז איינע האָט געהאַט אַיונגעל אין די צווייטע אַ מיידעל. איידער זיי האָבין איבער געליינט דעם בריעף איז מען זיי געקומען זאָגען מז״ט אַזוי ווי אין בריעף איז געשטאַנען יעדער איינער האָט זיך פערווינדערט אויף דעם הייליגקייט פין בעש״ט אין דער מענש איז רייך געוואָרין יעדער איינער האָט איהם געבען אַ שעהנע נדבה אין די פרנסים האָבין זיך משתדל געוועזען פער זיינט וועגען אין ער איז נתעשר געוואָרין:

נָאךְ אַ ווּנְדֶערְלִיכֶע מַעֲשֶׂה פִין בעש״ט הַקָדוֹשׁ פִין זַיין נְסִיעָה קֵיין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

דער בעש״ט האָט געוואָלט פאָהרען קיין ארץ ישראל איז ער געפאָהרען ביז קאָנסטאַנטינאָהל מיט זיין טאָכטער אין מיט הרב ר׳ הירש סופר עס איז אויס געקומען דאָרט צו זיין פסח אין וויל קיינער האָט איהם ניט גיקענט האָט ער געליטען הונגער עס איז שוין געוועזען ערב פסח אין ער האָט ניט געהאַט אַפילו איין פרוטה אין ניט קיין מצות אין ניט קיין וויין. ווען זיין טאָכטער האָט גיפרעגט וואָס וועט מען עסין יו״ט? האָט ער איהר גיענפערט השי״ת וועט אינז מזמין זיין. ער איז גיזעסען אַגאַנצע טאָג אין בית המדרש אין גילערענט. פאַר נאַכט איז אָהנגעקומען אַ מענש פין פוילען און איז צו געפאָהרען און דער גאַס אַריין ווי דער בע״ש האָט געוואָהנט און האָט זיך גיפרעגט ווי וואָהנט דאָ ר׳ ישראל ב״ר אליעזר מפוילין מען האָט איהם געזאָגט אַז ער וואָהנט און דער גאַס. מען האָט איהם אַריין געוויזען צום בע״ש און שטיב אַריין. ער איז אַריין געקומען מיט זיין ווייב און ער האָט גיפרעגט דעם בעל שם׳ס טאָכטער צו ער וועט דאָ קענען זיין בעזאַמען מיט איהר פאָטער יו״ט ער האָט געהאַט מיט זיך אַלעס וואָס מען דאַרף אויף פסח כיד הגבירים. האָט זי איהם גיענטפערט מיין פאָטער איז און בית המדרש און איהר וועט דאָ קענען זיין יו״ט ער וועט ניט מקפיד זיין ער וועט בעשטעהן ער האָט געהייסען זיינע משרתים זיי זאָלען אַראָב נעמען פון דער פיהר אַלע פעק און מען האָט גיגרייט צום טיש מיט שעהנע כלים און צו געגרייט כל

צרכי

צרכי הסדר מצה שמירה. אַלעס און בעסטען אָרדנוּנג מען האָט אָהנגעצינדען גרויסע ליכט און זיי האָבען געוואַרט אויף דעם בעל שם טוב ביז ער וועט קומען פון דאַוונען ביינאַכט דער בע״ש איז אַהיים געקומען פון דאַוונען האָט האָט ער תיכף געמאַכט קידוש און האָט אָבגעזאָגט דעם ערשטען האַלבען סדר דער נאָך האָט ער געגעבען שלום דעם אורח דעם גביר און האָט זיך מיט איהם געפרייט און האָט געזאָגט צו איהם איך ווייס צוליעב וואָס די ביסט צו מיר געקומען די האָסט ניט קיין קינדער לכן ווייל די האָסט מיך מחי׳ געוועזין שוועהר איך דיר אַז דיין ווייב וועט דיר געבאָהרען אַזוהן דער מענש האָט זיך שטאַרק דערפרייט און האָט געזאָגט צים בע״ש איך וועל אייך אַוועק געבין אַהאַלב פערמעגען מיינס אויב איך וועל האָבען אַזוהן. תיכף האָט דער בע״ש געהערט אַקרוג בשמים אַז ישראל בן אליעזר האָט אָהנגעוואָרען זיין עולם הבאָ ווייל דער מענש איז געוועזען אַעקר בטבע און דורך זיין שבועה האָט מען בעדאַרפען משנה זיין די טבע האָט זיך דער בע״ש זייער דערפרייט אין האָט געזאָגט יעצט וועל איך זיכער דינען צו השי״ת אָהן שום פני׳ אַפילו לשם עולם הבא אויך ניט (ווייל די צדיקים דינען גאָט ניט ווייל זיי וועלען האָבען עולם הבאָ אַזוי ווי און פרק שטעהט „הוי כעבדים המשמשים את הרב שלא ע״מ לקבל פרס״ איהר זאָלט דינען גאָט ניט ווייל איהר בעמט שכר דאָס הייסט וואָס איהר וועט האָבען עולם הבאָ נאָר מען דאַרף דינען גאָט ווייל מען האָט איהם ליעב אין צי דעם מענש האָט ער געזאָגט איך האָב דיר צי געזאָגט וועט זיכער מקוים ווערען אין ווייל ער האָט זיך געפרייט אַז ער וועט קענען דינען גאָט ב״ה אָהן אַשום פנוי׳ האָט ער געהערט אַכרוז בשמים אַז מען האָט איהם צוריק געגעבען אַלע זיינע זכיות. דער מענש איז ביי איהם געוועזען די צווייטע טעג פסח אין איז אהיים געפאָהרען. מסתמא האָט ער איבער געלאָזט דעם בע״ש אַסך געלד:

דְרַי דער מענש איז אַוועק געפאָהרען האָט דער בע״ש געזאָגט צי ר׳ הירש סופר אַז ער וויל אַריין פאָהרען קיין ארץ ישראל אין זענען געגאַנגען צים ים האָבין זיי ניט געטראָפען קיין שיף האָט דער בע״ש געזאָגט צי ר׳ הירש סופר איך וועל פערשפרייטען מיין פאַטשיילע אויף דעם ים אין מיר וועלען זיך אויף זעצען אויף איהר אין מיר וועלען פאָהרען נאָר זאָלסט זיין נזהר צי טראַכטען דעם שם זאָלסט איהם ניט אַראָב לאָזען פין דיין געדאַנק אַפילו אַרגע טאָמער וועסטו אָב לאָזען דעם שם זענין מיר אין אַ סכנה. נאָר איך וויל פאָהרען קיין ארץ ישראל מיט מסירת נפש אויב די קענסט דיך דאָס איינטער נעמען קענען מיר שוין פאָהרען. ר׳ הירש האָט זיך ניט געוואָלט איינטער נעמען ער האָט ניט געוואָלט איינשטעלען דעם בע״ש מיט דער טאָכטער אין זיך אין אַסכנה. זיי האָבין געמוזט דינגען אַשיף. אין דעם ערשטען טאָג חול המ׳ער

פסח

פסח זענען זיי אַריין געגאַנגען אין דער שיף אַריין. האָט זיך באַלד געמאַכט אַשטורם ווינד אין האָט פערטראָגען די שיף פון וועג. צוויי טעג זענען זיי געפאָהרען אָהן אַ וועג. עס איז זיי זייער שלעכט געוועזען זיי האָבין שטאַרק תפלה געטוהן. אויף דעם דריטען טאָג זענען זיי געקומען צו איין אינזעל זיי זענען אַרויס געגאַנגען אויף דעם אינזעל אין זענען אוועק געגאַנגען ווייט פון דער שיף אין זיי האָבין ניט געוויסט דעם וועג צוריק צו געהן צו דער שיף זיי האָבין זיך ארים געדרייט זיי האָבען געזוכט דעם וועג צו דער שיף. דער ווייל איז זיי בעפאַלען גזלנים וואָס זיי האָבין ניט פערשטאַנען זייער לשון. די גזלנים האבין זייא געבינדען אין זייא האבין גענימען שארפען מעססערס כדי זיי זאָלען זיי שחטין. דערווייל זענען די גזלנים הינגעריג געוואָרען אין האָבין זיך גיזעצט עסין. האָט ר׳ הירש געזאָגט צים בע״ש רבי וואָס שווייגט איהר אויף די זאַך? האָט איהם דער בע״ש גיענטפערט איך ווייס גאָר ניט וואָס צו זאָגען איך גידענק גאָהר ניט מען האָט ביי מיר צו גענימען אַלע כוחות אפשר גידענקסט די עפּיס? קאָנסטו די מיר זאָגין האָט ר׳ הירש געזאָגט איך האָב אויך אַלעס פערגעסין איך גידענק נאָר דעם אלף בית. האָט איהם דער בע״ש גיזאָגט זאָג מיט מיר דעם אלף בית. ר׳ הירש האָט אָהנגעהויבען צו זאָגען מיט דעם בע״ש דעם אלף בית. דער בע״ש האָט נאָך געזאָגט די ווערטער מיט גרויס התלהבות און ער האָט בעקומען צוריק זיינע מדריגות ווי פריהר פלוצלינג האָט מען דערהערט אַפייף פון אַקאַפּיטאַן וואָס איז אַהער געקומען מיט זעלנער כאַפּין די גזלנים און האָט זיי אויף געבינדען און האָט זיי אַריין גענימען און אַ שיף אַריין און זיי זענען אַריין געקומען שבועי של פסח צוריק קיין קאָנסטאַנטינאָפּעל האָט דער בע״ש גיזעהן אַז מען לאָזט איהם מן השמים ניט פאָהרען קיין ארץ ישראל איז ער נאָך פסח צוריק אַהיים געפאָהרען זי״ע ועכי״א:

אַ ווינדערליכע מעשה פון בעל שם טוב הקדוש זצ״ל.

דער בעש״ט איז אַמאָהל אַרויס געפאָהרען פון דער היים דיענסטאָג פאַרנאַכט זיי זענען אַזוי געפאָהרען אַגאַנצע נאַכט און מיטוואָך אַגאַנצע טאָג זיי זענען אָב געפאָרען אַגרויסען מהלך אַזוי ווי מיר ווייסען אַז ער פלעגט אָב פאָהרען זייער ווייט און אַקורצע צייט. עס האָט קיינער ניט געוויסט די כונה פון זיין פאָהרען מיטוואָך האַלבע נאַכט זענען זיי אָהנגעקומען און איין דאָרף אַריין זיי זענען אַריין געפאָהרען צו איין אַרענדאַר נעכטיגען. דער אַרענדאַר האָט זיי ניט גיקענט ער האָט זיי גיפרעגט ווי זיי פאָהרען האָט איהם דער בע״ש גיענטפערט אַז ער

איז

איז א גרויסער בעל דרשן און ער האט גיהערט אז און בערלין וועט פרייטאג זיין אחתונה ביי אגרויסען גביר ע״כ פאהר איך אויף דער חתונה. האט דער ארענדאר צו זיי געזאגט איהר מאכט מיט מיר לצנות פון דאנען ביז בערלין איז מעהר ווי פיפציג מייל ווי אזוי וועט איהר אהין אהנקומען אויף שבת? האט איהם דער בע״ש גיענטפערט איך וועל זיכער זיין אויף שבת אין בערלין וויל איך האב גוטע פערד דער ארענדאר האט פון איהם געלאכט דער בע״ש האט אבער געזאגט אז בלי ספק וועט ער זיין אין בערלין אויף שבת. האט זיך דער ארענדאר מיישב געוועזען איך דארף צו פאהרען צוואנציג מייל פון ד,נען האט ער געזאגט צום בע״ש איך דארף צו זיין אין בערלין אפשר וועט איהר מיך אויף נעמען אויף איינער פיהר ער האט ביי זיך געטראכט דער בעל דרשן וועט דאך זיכער ניט אהנקומען קיין בערלין אויף שבת אפשר וועט ער קענען אהנקומען אויף שבת ביז צו דעם ארט וואס ער ברויכט דער בע״ש האט איהם גיענטפערט אז ער וועט איהם מיט נעמען:

דאנערשטאג אין דער פריה האט זיך דער בע״ש ניט געאיילט. ער האט זיך געלאסען אבגעדאווינד און האט זיך געהייסען קאכען אהנבייסען. דער ארענדא האט איהם גיפרעגט איהר דארפט דאך פאהרען אזא וויטע רייזע און איהר איילט אייך גאהר ניט האט איהם דער בע״ש גיענטפערט זארג ניט מיר וועלין מארגען און דער פריה זיין און בערלין די זאך איז ביי דעם ארענדאר געוועזען אווינדער ער האט געזאגט ער מיז מיט פאהרען און זעהן וואס דא וועט זיין. דאנערשטאג פארנאכט האט דער בע״ש געהייסען איין שפאנען די פערד און זיי האבען זיך אויף גיזעצט און זענען געפאהרען אגאנצע נאכט אזוי ווי עס איז טאג געווארען האט ער זיך אומגעקוקט האט ער ארויס געזעהן די הייזער פון בערלין דער ארענדאר האט זיך געווינדערט זיי זענען אריין גיקומען קיין בערלין גאנץ פריה. דער בע״ש איז איינגעשטאנען אויף איין אכסניא וויט פון דעם גביר וואס האט חתונה געמאכט. צוועליף אזייגער איז גיווארין ארעש און שטאדט דיא כלה איז פער חלשת געווארען און מען קען זי ניט דערמינטערין בשום אופן אלע דאקטוירים האבען זי מייאש געוועזען. דער וואס איז געקומען מיט דעם בע״ש איז געלאפען זעהן וואס עס טהיט זיך ביי דעם גביר ער האט געזעהן ווי די כלה ליגט טוידט און דער פאטער דרעהט זיך אום אין שטיב און וויינט איז ער צו געגאנגען צום מחותן און האט איהם געזאגט איך בין היינט גיקומען קיין בערלין מיט אבעל דרשן אווינדערליכער מענש און ער האט איהם דערציילט די וויטע רייזע וואס זענען אבגעפאהרין און דער איינער נאכט רופט איהם אהער און זאגט איהם צו אז איהר וועט איהם גוט בעלוינען אפשר וועט ער קענען היילין אייער טאכטער. וויל ער האט געזאגט אז ער איז אבקי ברפואות. דער גביר איז תיכף געלאפען צום

בע״ש און האָט איהם גערופען צו זיך. דער בע״ש איז מיט איהם געגאַנגען און די כלה איז תיכף דורך זיין תפלה געזונד געוואָרען און ער האָט שוין געהאַלטען שבת און בערלין און תיכף נאָך שבת איז ער אַהיים געפאָהרען

בכבוד גדול אַלע מענשען פון שטאָדט זענען איהם געגאַנגען בעגלייטען:

דער בע״ש איז אַוועק געפאָהרען פון בערלין און איז געפאָהרען דריי טעג

רצופים דיענסטיג ביינאַכט זענען זיי אַריין געקומען און אַ דאָרף אַריין צו אַקרעטשמי דער בעל הבית פון דער קרעטשמי האָט ניט געקענט דעם בעל שם טוב הקדוש זיי זענען אַריין געקומען און האָבין גיפרעגט דעם בעל הבית צו זיי וועלען קענען ביי איהם נעכטיגען? ער האָט זיי גיענטפערט ניין! זיי האָבען גיזעהן אַז דער בעל הבית איז זייער טרויריג און עס ברענט זיך אַסך ליכט ביי איהם און שטיב. דער בע״ש האָט איהם גיפרעגט וואָס ער איז אַזוי צורידערט און פאַר וואָס עס ברענט זיך ביי איהם אַזוי פיהל ליכט? האָט איהם דער בעל הבית גיענטפערט וואָס וועט שוין זיין אַז איהר וועט וויסען וועט איהר דען מיר קענען העלפין פון מיין אומגליק וואָס האָט מיך געטראָפין, אַזאַ אומגליק וואָס האָט מיך געטראָפען האָט נאָך קיינימען ניט געטראָפען דער בע״ש האָט איהם מפציר געוועזען ער האָט איהם דערציילט אַז די נאַכט איז ביי איהם אַ וואָך נאַכט מאָרגען דאַרף ביי איהם זיין אַברית. און דאָס פינפטע יונגעל וואָס אַזוי ווי עס קומט האַלבע נאַכט און דער וואַך נאַכט שטאַרבט דאָס קינד אָהן אַ שום שלאַפקייט יעצט איז שוין ניין אַזייגער האָב איך מורא עס זאָל ח״ו דעם קינד ניט טרעפען גלייך ווי אַלע קינדער. האָט איהם דער בע״ש געזאָגט די זאָלסט גאָר ניט קיין מורא האָבען גרייט דיך צו אויף מאָרגין צום ברית וואָרין איך בעש״ט בין דיך מבטיח אַז דאָס קינד וועט לעבען. עס איז פערביי געגאַנגען די נאַכט דאָס קינד האָט גילעבט מען האָט זיך צו גיגרייט צום ברית און מען האָט מכבד געוועזען דעם בע״ש ער זאָל זיין סנדק מען האָט דאָס קינד מל געוועזען כדת. נאָך דעם ברית האָט דער בעל הבית געבעטען דעם בע״ש ער זאָל וואַרטען אַ ביסעל ער וועט מאַכין אַ סעודה נאָר ער מיז פריהער געהן צום פריץ איהם טראָגען לעקעך וויל דער פריץ איז זייער אַ שלעכטער מענש האָט ער פאַר איהם מורא. האָט איהם דער בע״ש צו געזאָגט אַז ער וועט וואַרטען. ווי דער בעל הבית איז אַריין גיקומען צום פריץ איז ער גילעגען אויף זיין בעט שלאַף מיט פיעל צייכענס אויף דעם פנים פון קלעפ. דער פריץ האָט איהם זייער שעהן אויף גענימען מעהר ווי שטענדיג און האָט איהם געפרעגט ווער איז דאָ ביי דיר? ער האָט איהם דערציילט אַז נעכטין ביינאַכט איז צו איהם געקומען אַ יוד פון פוילין ער זעהט אויס אַ איש נכבד ער האָט מציל געוועזען מיין קינד פון טוידט. האָט איהם דער פריץ געזאָגט געה אַהיים און זאָג דיין אורח אַז איך

רוף

רוף איהם ער זאָל צי מיר קומען . דער בעל הבית איז אַ היים געגאַנגען מיט שרעק ער האָט מורא געהאַט אפשר וועט דער בע״ש עפּיס ליידען פון דעם איז ער צי געגאַנגען צים בע״ש אין איהם איבער געבעטין ער זאָל ביט בייז זיין אויף איהם אין האָט איהם דערציילט אַז דער פּריץ רופט איהם אין דער בעל הבית האָט אַ עצה געגעבען דעם בע״ש אַז ער זאָל שיקען זיין משרת מיט תשובה צים פּריץ דאָס ער האָט ניט קיין צייט ער דאַרף תיכף אַוועק פאָהרען :

דער בעש״ט האָט גיענטפערט דעם בעה״ב איך האָב גאָהר ניט קיין מורא פאַר איהם. תיכף נאָך דער סעודה איז דער בע״ש געגאַנגען צים פּריץ. האָט דער פּריץ געזאָגט צים בע״ש אויב די ווילסט זיך פּרובען מיט מיר אין כישוף ווער עס איז שטאַרקער וואַרט ביז איך וועל געזינד ווערען וועלען מיר זעהן ווער עס איז שטאַרקער (ווייל דער פּריץ איז געוועזען אַ גרויסער מכשף אין ער פלעגט מיט כשוף צי הרגנען דעם אַרענדאַרס קינדער) דער בע״ש האָט איהם גיענטפערט איך בעשטעה . נאָר יעצט מוז איך אַוועק פאָהרין אויף דעם טאָג ... זאָלסטו דיר איינזאַמלען דיינע חבירים אין איך וועל איינזאַמלען מיינע תלמודים וועלען מיר זעהן ווער עס איז שטאַרקער . נאָר די זאָלסט וויסען אַז איך בין ניט קיין מכשף נאָר איך בין אַ באַהאַלטענער מענש אַבע״ש איך האָב גאָר גיט קיין מורא פאַר כישוף . מען האָט בעשטימט אַטאָג וואָס זיי זאָלען זיך צי זאַמען קומען . דער בע״ש האָט איינגעזאַמעלט זיינע תלמידים אין איז געקומען צי פאָהרען אויף דעם בעשטימטען טאָג , זיי זענען אַרויס געגאַנגען אויף אַפּלאַץ דער בע״ש האָט געמאַכט אויף דער ערד צוויי קיילכיגע צייכענס אין האָט זיך געשטעלט אין אינטערשטן צייכען אין די תלמידים זענען געשטאַנען אין ערשטן צייכען דער בע״ש האָט אָהנגעזאגט זיינע תלמידים זיי זאָלען קוקען אויף זיין פנים אויב זיי וועלען זעהן אין זיין פנים אַהשתנות זאָלען זיי מהרהר בתשובה זיין אין זאָלען ניט מסיח דעת זיין פון איהם קיין איין רגע דער פּריץ מיט אַלע מכשפים האָבען זיך אויך געמאַכט אַצייכען און דער ערד און האָבען זיך אנידער גישטעלט אקייגען דעם בע״ש מיט זיינע תלמידים . דער פּריץ האָט מיט כישוף אָהנגערייצט אוף דעם בע״ש ברענדיגע שלאַנגען און פיהל ווילדע חיות זיי זענען גיגאנגען מיט אַ רעש אָפען די מיילער נאָר איינצושלינגען ווי זיי זענען צו געקומען לעבען ערשטען צייכען איז אויס זיי גאָר ניסט געוואָרען אַזוי האָט דער מכשף געטוהן עטליכע מאָהל יעדען מאָהל אַנדערע מיני חיות אָהנגערייצט אויף דעם בע״ש און זיי האָבען ניט גיקענט מעהר צו געהן נאָר ביז צום ערשטען צייכין. נאָך דעם האָט דער מכשף זיך געשטאַרקט מיט אַלע קרעפטען און האָט אָהנגעשיקט אויף דעם בע״ש אַסטאַדע ווילדע חזירים און זיי האָבען געוואָרפען פייער פון זייערע מיילער און זיי זענען אַדורך געגאַנגען דעם ערשטען צייכען די תלמידים האָבען געזעהן אַ השתנות און בעל שם׳ס פנים האָבען זיי מהרהר בתשובה

געווען

גצוועזען און אזוי ווי זייא זענען צו געקומען צום צווייטען ציינכען איז פר־ זיי ניט געבליבען קיין זכר אזוי האט דער פריץ געטוהן דריי מאהל און עס האט איהם גאר ניט געהאלפען, ווי דער פריץ האט גיזעהן אז ער קען מיט דעם בע״ש זיך ניט קיין עצה געבען ער קען איהם גאר ניט טוהן איז ער צוגעגאנגען צום בע״ש און איהם געזאגט יעצט זעה איך אז איך קען דיר גאר ניט טוהן יעצט מעגסטו מיך הרגנין וויל איך זעה אז די קענסט מיך הרגנין איך קען זיך ניט ווערין קייגען דיר, האט איהם דער בע״ש געזאגט איך האב דיר שוין געזאגט אז איך בין ניט קיין מכשף נאר א בעל שם ווען איך זאל געוועזען וועלין וואלסטו נאך געוועזען טוידט דאמאלס ביינאכט ווען די האסט געוואלט הרגנין דאס קינד, נאר איך האב דיך געלאזט לעבען כדי די זאלסט וויסען אז עס איז דא א גאט אויף דער וועלט אז די מענשען וואס זיי דינען איהם באמת האבין ניט קיין מורא פאר קיין כישוף און כדי די זאלסט זעהן גאטס כח און איך זאל זיך ניט ביי דעם אהנשטרענגין הייב אויף דיינע אויגען צום הימעל וועסטו זעהן וואס גאט קען. דער מכשף האט אזוי געטוהן און האט אויף געהויבען די אויגען צום הימעל זענען צו געפלויגען צוויי פייגיל און האבען איהם אויס ניקעכערט ביידע אויגען און איז בלינד געווארען כן יאבדו כל אויביך ה׳:

אוואונדערליכע מעשה פון בעל שם טוב הקדוש וואס מען האט איהם מן השמים געהייסען פאהרען אין איין דארף אריין זיך לערנען ביי א יוד די מדה פון בטחון;

דעם בעש״ט האט מען געהייסען פאהרען צו אדארפס מאן זיך פון איהם לערנען די מדה פון בטחון דער בע״ש האט מיט גענימען זיינע תלמידים און איז מיט זיי געפאהרען אין דארף אריין זיי זענען אריין געפאהרען צו דער יוד ער האט געהאט אקרעטשמע, דער בעל הבית האט זיי שעהן אויף גענימען ער איז שוין געוועזען א איש זקן ונשוא פנים ער האט זיך מיט זיי געפרייד זיי האבין זיך גישטעלט דאווינען אין מוטען דאווינען איז אריין געקומען אשליח פון פריץ און האט געגעבען דריי קלעפ אין טיש אריין מיט אשטעקעל און איז אוועק געגאנגען זיי האבין ניט געוויסט אויף וואס דאס קלאפען בעדייט זיי האבין געקוקט אויף דעם בעל הבית. ער איז אבער געוועזין פריילין אזוי ווי פריהער. נאך דעם דאווינען איז ער ווייטער אריין געקומען און ווייטער געגעבען

געגעבען דרייא קלעפ אין טיש אריין אין איז ווייטער אוועק געגאנגען אין דער בעל הבית האט זיך גאר ניט ווייסענדיג געמאכט. דער בע״ש האט געפרעגט דעם בעל הבית וואס די קלעפ בעדייטען האט איהם דער בעל הבית געענטפערט אז דאס איז א סימן אז מען דארף היינט אריין טראגען די ראטע אין אויב נאך די דריטע דרייא קלעפ אז מען טראגט ניט אריין דאס געלד זעצט ער איין דעם ארענדאר מיט זיין בני בית אין תפיסה אריין. האט דער בע״ש געזאגט צום בעל הבית מיר זעהט אויס אז די האסט דאך דאס געלד איז דאך גלייכער די זאלסט געהן פאר דעם עסין אין מיר וועלען ווארטען מיט דעם עסין ביז די וועסט צוריק קומען האט דער בעה״ב געענטפערט לע״ע האב איך אפילו קיין פרוטה נאר מסתמא וועט מיר השי״ת מזמין זיין מיר וועלען פריהער עסין אין נאך דעם וועל איך געהן צום פריץ איך האב נאך צייט דרייא שעה זיי האבין זיך געזעצט עסין אין האבין מאריך געוועזען ביי דעם עסין דערווייל איז אריין געקומען דער שליח פון פריץ אין ווייטער געגעבען דרייא קלעפ. דער בעל הבית האט זיך גאר ניט דער שראקען. אין האבען געלאסען אב געגעסען אין אב געבענשט נאך דעם האט זיך דער בעה״ב אהנגעטוהן די שבת דיגע מלבושים אין האט געזאגט יעצט וועל איך געהן אב טראגען דעם פריץ די ראטע. דער בע״ש האט איהם געפרעגט צי ער האט שוין געלד? האט ער איהם געענטפערט אז לע״ע האט ער ניט אפילו קיין פרוטה. נאר השי״ת וועט איהם מסתמא תיכף מזמין זיין אין איז גלייך געגאנגען צום פריץ דער בע״ש מיט זיינע תלמידים זענען געשטאנען אין איהם נאכגעקוקט זיי זאלען זעהן וואס עס וועט דא זיין:

דיא האבען געזעהן ווי ער געהט גלייך אין הויף אריין און עס איז איהם אקעגען געקומען א פיהר און די פיהר האט זיך אב געשטעלט און דער ארענדאר האט גערייד מיט דעם מענש פון דער פיהר נאך דעם איז ער אוועק געגאנגען פון דער פיהר אין די פיהר איז ווייטער געפאהרען און זיי האבען גוט געזעהן אז ער האט ביי דעם מענש פון דער פיהר גאהר ניט גענימען נאך דעם האט זיך די פיהר ווייטער אבגעשטעלט און מען האט צוריק גערופען דעם ארענדאר און מען האט איהם געצייילט געלד. דער ארענדאר איז זיך געגאנגען צום פריץ און די פיהר איז צו געפאהרען צו דער קרעטשמי. דער בע״ש האט געפרעגט דעם מענש פון דער פיהר וואס ער האט גירעדט מיט דעם בעל הבית האט ער איהם געענטפערט איך האב ביי איהם געדינגען יי״ש וואס ער וועט מאכין און קומענדיגען ווינטער. צום ערשטען האב איך זיך ניט גיקענט מיט איהם אויסגלייכען און האב איהם געלאזט ווייטער געהן נאר ווי איך האב געזעהן אז ער דא״ט זיך ביי זייג׳ס האב איך איהם צוריק גערופען און האב איהם געגעבען וויפיעל ער האט געוואלט. האט דער בע״ש געזאגט צו זיינע תלמידים

זעהט

זעֶהט ווי גרויס דעֶר כח פון בטחון איז אַז דעֶר וואָס פאַרזיכעֶרט זיך באמת און השי״ת דעֶם העֶלפט עֶר. מיר זאָלעֶן זוכה זיין געֶהאָלפעֶן צו ווערעֶן מיט אַ ישועה כללות בקרב אמן:

דָא וֶוערט דֶערצֵיילְט וְוי אַ מֶענְשׁ בְּרוֹכְט צוּ הָאבֶּען מִדַת הַבְּטָחוֹן.

דֶער רבי ר׳ מכילעֶ זאַלטשיבעֶר האָט אַמאָהל געֶשטראָפט אַמעֶנש פאַר וואָס עֶר האָט ניט קיין בטחון און גאָט ב״ה. דעֶר מעֶנש האָט זיך מתנצל געֶוועֶזעֶן אַז עֶר פעֶרזעֶכעֶרט זיך און השי״ת. האָט איהם דעֶר רב גיעֶנטפעֶרט אויב די ווילסט וויסעֶן וואָס מעֶן מיינט בטחון וועֶל איך דיך שיקעֶן צו אַ איש פשוט און ביי איהם וועֶסטו דיך לעֶרנעֶן ווי אַזוי צו זיין אַבעל בטחון. דעֶר מעֶנש איז בעֶשטאַנעֶן, און דעֶר רבי האָט איהם געֶגעֶבעֶן אויף הוצאות און איהם געֶהייסעֶן פאָהרעֶן קיין באַרדיטשוב צו אַ גביר און עֶר זאָל דאָרט זיין עֶר זאָל זאָגעֶן דעֶם גביר אַז דעֶר רבי האָט איהם געֶהייסעֶן ביי איהם האָבעֶן סטאַנציעֶ און ביי איהם וועֶסטו דיך לעֶרנעֶן בטחון נאָר זאָלסט דיך גוט צו קוקעֶן וויל עֶר איז אַבעֶהאַלטינער מעֶנש. דעֶר מעֶנש האָט אַזוי געֶטוהן און איז געֶפאָהרין קיין באַרדיטשוב אין איז אַריין געֶגאַנגעֶן צי דעֶר גביר. דעֶר גביר האָט איהם שעהן אויף געֶנימעֶן אין האָט איהם אָב געֶגעֶבעֶן אַ בעֶזינדעֶר חדר אין האָט איהם געֶזאָגט די קעֶנסט ביי מיר זיין ווי לאַנג די דאַרפסט וועֶל איך דיר געֶבעֶן אַלעֶס וואָס די פעֶרלאַנגס דאָ? האָט איהם דעֶר מעֶנש גיעֶנטפעֶרט איך דאַרף דאָ זיין עֶטליכעֶ טעֶג וועֶגעֶן אַדבר נסתר וואָס דעֶר רבי האָט מיך געֶשיקט. דעֶר מעֶנש איז געֶוועֶזעֶן ביי דעֶם גביר אַ גאַנצעֶ וואָך אין האָט גאָר ניט געֶזעֶהן, עֶר האָט געֶזעֶהן ווי עֶר פיהרט זיך ברייט אַזוי ווי עֶס פאַסט פאַר אַגביר אין עֶר האָט אַגרויסעֶן מסחר אין אַלעֶ טאָג קומעֶן צי איהם מעֶנשעֶן מיט וועֶקסלין אין עֶר בעֶצאָהלט יעֶדעֶרין צי דעֶר צייט. דעֶר מעֶנש האָט זיך זייעֶר און זייעֶר געֶווינדעֶרט. עֶר האָט ביי איהם נישט אָהנגעֶזעֶהן קיין שום מידה פין בטחון עֶר האָט געֶזעֶהן אַז עֶר איז אַ גרויסער עושר אין האָט פיעֶל משרתים אין אַ נאמן אין מעֶן פיהרט דאָס געֶשעֶפט אויף אַ גרויסעֶן אופן. נאָר איין זאַך האָט עֶר בעֶמעֶרקט. עֶר האָט געֶזעֶהן אַז אַלעֶ שליסלין פין אַלעֶ חדרים גיט עֶר איבעֶר די משרתים נאָר איין שליסעֶל פין איין חדר האַלט עֶר אַליין

עֶר

ער גיט איהם ניט איבער קיינים · האט דער מענש גיפרעגט די משרתים וואס האלט דארט דער גביר אין דעם חדר וואס ער געטרויט ניט דעם שליסעל קיינעם ? האבין די משרתים גיענטפערט אז אין דעם חדר האלט ער זיין געלד אין ער לאזט קיין שום מענש אהין ניט אריין געהן · אין אויך האט דער מענש גיזעהן אז דער גביר איז אגרויסער בעל צדקה אז לויט זיין געדאנק צי טיילט ער מעהר וויפיעל ער פערדינט · דער מענטש איז ארום געגאנגען א גאנצע וואך מבולבל ער האט ביי זיך געטראכט וואס קען איך זיך דא אויס לערנען אמת דער גביר איז טאקע א גרויסע בעל בטחון אבער וואס קען איך זיך פין איהם אויס לערנען צי טיילען אזוי פיהל צדקה ווי אזוי איז מיגליך איך בין דאך א ארימאן אין האב אפילו ניט קיין געלד פין מיינעט וועגען אויף עסנן :

דער מענש האט זיך ניט גיקענט איינהאלטין אין האט געזאגט צו דעם גביר איך מוז אייך זאגען וואס איך בין צווא אייך געקומען · דער רבי האט מיך געשיקט צו אייך לערנען די מידה פין בטחון ע"כ בעט איך אייך איהר זאלט מיר זאגען דעם אמת ווייל פיהל יגיעה האב איך געהאט ביז איך בין געקומען צו אייך · דער גביר האט איהם אריין געפיהרט אין דעם פערשלאסענים חדר אריין אין האט פערשלאסען די טהיר און האט איהם געזאגט קוק דיך איין און מיין חדר אין זיך גיט אין אלע בעהאלטינע ערטער דא איז מיין אוצר אין פין דעם אוצר בעצאהל איך אלע מיינע חובות אין די צדקות וואס די זעהסט וואס איך טוה · דער מענטש האט געזיכט אין דעם גאנצען חדר ער האט נאר געזעהן אשטיהל מיט אטיש מיט אקעסטיל דער גביר האט גיעפענט דאס קעסטיל אין איהם געוויזען אז עס ליגט נאר בלויז וועקסלין אין א ביך פין צדקה . און האט איהם געזאגט מיין בני בית רעכינען זיכער איך האב דא און דעם חדר אגרויסען אוצר וואס איך שעפ פון איהם געלד אבער באמת האב איך גאר ניט נאר מיין בטחון איז גרויס צו השי"ת אז איך דארף צו צאהלען אוועקסיל פערשליס איך זיך און דעם חדר און זאג רבש"ע כך וכך געלד דארף איך היינט האבען און איך פערזיכער זיך און דיר אז די וועסט מיר מזמין זיין און השי"ת איז מיר טאקי מזמין און די זעהסט דאך מיין בעדערפיניש עס האט קיין מאהל ניט ביי מיר געפעלט קיין געלד · ביינאכט אז עס בלייבט מיר איבער געלד צו טייל איך עס אוועק צדקה און מארגען העלפט מיר גאט ווייטער , און איך ווייס אז ניט אומזוסט האט דיך דער רבי געשיקט צו מיר · ביי מיר קענסטו דיך לערנען בטחון ווייל איך פער לאז מיך אויף גאט · העלפט מיר גאט :

אזוי ווי זיי זענען געווען פערשלאסען און חדר האט מען אהנגעקלאפט און דער טיהר איז דער גביר ארויס געגאנגען האט איהם זיין נאמן געוויזין אוועקסיל

אוועקסיל פון אפריץ און איהם געזאגט אז דער שליחווארט אויף געלד האט ער געהייסען זאגען דעם שליח אז ער זאל קומען פאר נאכט וועט ער בעקומען זיין געלד. דער גביר איז צוריק אריין געגאנגען און חדר אריין און האט געזאגט צום אורח יעצט איז מיר אהנגעקומען צו צאהלען אוועקסיל פון דריי טויזינד רו"כ און איך פערזיכער זיך און גאט אז פאר נאכט וועל איך מסלק זיין דאס געלד און איז אריין געגאנגען מיט דעם אורח און זיין קאנטאהר אריין און האט בערעכענט וויפיעל עס קומט דעם פריץ כפי זיין חשבון. דערווייל איז אריין געקומען א משרת און האט געזאגט דאס א פריץ וויל צו איהם אריין געהן. האט ער איהם געהייסען אריין קומען דאס איז געוועזען אקאפיטאן. און דער צייט איז געוועזען א מלחמה דער קאפיטאן האט איהם געזאגט דאס ער האט בעקומען א בעפעהל אז ער זאל געהן אויף דעם פראנט און ער האט ביי זיך צעהן טויזינד רענדלעך האט ער מורא זיי ביי זיך צוהאלטין טאמער וועט ער גיהרגית ווערען און דער מלחמה און קיין קונדער האט ער ניט. ביי ווערמין וועט בלייבען זיין פערמעגען. ע"כ בעט ער איהם אז ער זאל ביי איהם נעמען די צעהן טויזינד רענדלעך ביז ער וועט צוריק קומען פון דער מלחמה און פאר דעם גיט ער איהם טויזינד רענדלעך, און אויב ער וועט צוריק קומען פון דער מלחמה זאל ער איהם אב געבען ניין טויזינד רענדליך און אויב ער וועט ניט צוריק קומען זאל ער די ניין טויזינד רענדלאך צו טיילען אויף צדקה. דער גביר האט ביי איהם צו גענימען דאס געלד און האט איהם גיגעבען אוועקסיל אויף ניין טויזינד רענדליך. דער קאפיטאן איז אוועק געגאנגען דער גביר האט איהם בעגלייט און האט איהם געווינשען אז ער זאל בשלום אהיים קומען פון דער מלחמה. דער אורח האט אלעס געזען. האט דער גביר צו איהם געזאגט די זעהסט ווי די ישועה פין גאט קומט כהרף עין דאס הייסט בטחון. דער מענטש ברוכט אין זיין גאנצען לעבען זיך צו פער לאזען אויף גאט. און גאט העלפט דעם מענש תיכף. יעצט קענסטו שוין אהיים פאהרען. האט איהם דער אורח געזאגט איך האב ניט אויף די הוצאות האט איהם דער גביר געגעבען צוויי הינדערט רענדליך נאר זאלסט וויסען אז די האסט דיך נאך גאר ניט אויס גילערענט ווי אזוי צי זיין אבעל בטחון איך האב דיר באלד ניט געגעבען קיין געלד ווייל איך האב געוואלט זעהן צי די האסט בטחון יעצט זעה איך אז דערווייל האסטו נאך ניט קיין בטחון ווייל די האסט מיר ניט בעדארפען ריידען קיין געלד די האסט דיך בעדארפען פער זיכערין אין גאט אז ער וועט דיר מזמין זיין געלד. נאר וואס עס איז געוועזען איז פערפאלען

נאר פין יעצט אהן אין ווייטער שטארק דיך אין מדת בטחון:

דער אורח איז אהיים געפאהרען אין איז געזעסען פערטראכט אודות דעם גביר. אויף דעם וועג האט ער דערהערט אשטארק געוויין ער איז צו

גיגאנגען

בעגאַנגען זעהן וועך עס ווייגט האָט ער דערזעהן ווי צוויי ווייבער ליגען געבינדען ער האָט זיי געפרעגט פאַר וואָס זיי ליגען געבינדען האָבין זיי איהם געזאָגט אַז מען וויל זיי האַרגינען ווייל זייערע מאַנען זענען שילדיג דעם פריץ די ראַטע און האָבין ניט צו בייצאָהלען זענען זיי אַנטלאָפען האָט מען זיי גענימען פאַר זייערע מאַנען (ווייל פערציינטענס האָבין די פריצים געהאַט רעכט צו הרגינען) האָט ער זיי געזאָגט וויינט ניט איך וועל אייך אויס לייזען און האָט געזאָגט צו די משרתים פון פריץ פיהרט מיך אַריין צום פריץ איך וועל בייצאָהלען זייער חוב מען האָט איהם אַריין געפיהרט צום זשאַנצע דער זשאַנצע האָט געזאָגט אַז זיי זענען שילדיג צוויי הינדערט און פופצען רענדליך האָט ער געפרעגט אפשר ווען איהר נעמען הינדערט און פופצען? האָט איהם דער זשאַנצע געענטפערט דאָס קען איך ניט איך בין ניט דער אייגענטימער פון הויף איך בין גאָר אַ זשאַנצע מיין פריץ איז אַגרויסער רשע איך האָב שוין עטליכע מאָהל בעקומען פון איהם אַ בעפעהל אויף צו הענגען די יודען און איך האָב געוואַרט אַ צייט ביז יעצט אפשר וועלען זיי קענען בעצאָהלען און די מאַנען פון די ווייבער האָב איך געלאָזט אַנטלויפען איך האָב גערעכינט אַז איך וועל שרייבען דעם פריץ אַז זיי זעיען אַנטלאָפען וועלין די ווייבער זיין פטור אָבער דער אַכזר האָט מיר געגעבין אַבעפעהל אַז איך זאָל די ווייבער הענגען ע״כ קען איך ניט אָבלאָזען אפילו איין פרוטה, דער מענש האָט אַוועק געגעבען דעם זשאַנצע די צוויי הונדערט רענדליך וואָס ער האָט גענימען ביי דעם גביר און אויף פופצען האָט ער געגעבען אַמשכן זיין טלית ותפילין די ווייבער האָט מען באַלד פריי געלאָזט און ער איז זיך געגאַנגען זיין וועג אָהן געלד און אָהן טלית ותפילין. ער האָט גידענקט דעם גביר׳ס רייד אַז ער זאָל זיך פערזינדיגען און באָט און האָט זיך געשטאַרק און פערזיכערט און גאָט ב״ה:

ער איז בייַנאַכט געקומען און אַשטאָדט אַריין ער האָט דאָרט גינעכטיגט דערווייל איז אָהנגעקומען און דער אַכסניאָ אַריין אַגרויסער סוחר און זיי האָבען ביידע גינעכטיגט און איין חדר זיי האָבען גירעדט איינער מיט דעם צווייטען איינער האָט גיפרעגט דעם צווייטען פון וואַנען ער איז אַזוי ווי דער שטייגער איז דער אורח האָט גיפרעגט דעם אורח פון וואַנען ער איז. האָט ער איהם געזאָגט פון דער שטאָדט ... האָט ער איהם גיפרעגט ווער זיין פאָטער איז? האָט ער גיפרעגט איהר ווערט דען קענען מיין פאָטער אַז איך וועל אייך זאָגען ווי אַזוי ער הייסט. האָט ער איהם גיענטפערט איך וועל איהם קענין איך האָב מיט פינף און צוואָנציג יאָהר צוריק געוואָהנט אין דיין שטאָדט מיין פאָטער הייסט... האָט איהם דער אורח געזאָגט. האָט דער סוחר געזאָגט איך האָב איהם גוט גיקענט די ביזט זיין זוהן? וואָס טוהסטו דאָ ווי איז דיין עלטירער

ברודער

ברודער ? זו האָט איהם אויסגעפרעגט אויף זיין גאַנצע משפחה זיי זענען אַזוי גיזעסין אַגאַנצע נאַכט און געשמיעסט. נאָך דעם האָט דער סוחר גיזאָגט צו איהם איך וועל דיך עפּיס בעטען אין דער שטאָדט ... האָב איך אַ קרוב ער הייסט ... איך דאַרף איהם אָב שיקען אַ חלק ירושה וואָס מיר האָבען גירשנת פון איין קרוב וואָס האָט ניט געהאַט קיין קונדער זיין אַדרעס ווייס איך ניט אויף קלאָהר און וייל איך קען דיין משפחה מן הסתם בּיסטו אויך אַזוי ווי דיין משפחה אַ איש נאמן ע״כ בעט איך דיך נעם מיט דאָס געלד איך גיב עס איהם אָב ער איז אַאָרימאן ער ווייסט גאָר ניט פון דער ירושה דער מענש האָט גענימען דאָס געלד. בעזינדער האָט איהם דער סוחר געגעבין שכר טרחה ער האָט דאָס געלד איינגענייט און זיין מלבוש און איז אַוועק געגאַנגען און דעם שטאָדט אַריין ווי דער סוחר האָט איהם געשיקט. ער איז געקומען אין דער שטאָדט אַריין אין האָט זיך נאָר גיפרעגט אויף דעם מענש מיט די אַלע סמנים וואָס דער סוחר האָט איהם געזאָגט האָבין איהם אַלע מענשין פין שטאָדט געזאָגט דאָס עס איז גאָר ניט געוועזען אין ניט דאָ אַזאַ מענש וואָס ער פרעגט. ער איז אַהיים געגאַנגען בפחי נפש אין איז געפאָהרען צים רבי׳ן ר׳ מיכעלי אין האָט איהם דערציילט ווי אַזוי עס איז מיט איהם דערגאַנגען דעם וועג אין דאָס עגמת נפש וואָס ער האָט פין דעם געלד וואָס מען האָט איהם מיט געגעבען

אין ער קען דעם מענש ניט געפינען.

האָט איהם דער רבי געזאָגט דאָס געלד האָסטו בעקומען פאַר דעם בטחון עס איז קיין מאָהל ניט געוויזען אין שטאָדט אַזאַ מענש. וואָס האָט דיר געגעבין דאָס געלד איז אויך ניט קיין מענש. נאָר דאָס איז געוועזען דער מלאָך וואָס איז בעשאַפען געוואָרען פין דער מצוה וואָס די האָסט אויס געלייזט די צווי ווייבער. דאָס געלד איז דיין נאָר זעה אַז פין היינט אָהן זאָלסטו זיין אַבעל בטחון אין גאָט זאָל דיר העלפען. פין דאַנען זעהן מיר ווי גרויס רער כח פין בטחון איז מיר זאָלען זיך זוכה זיין צי פערזיכערין אין השי״ת ובזכות זה וועט ער אינז בעווייזען ניסים און וועט אונז אויס לייזען פין גלות אין וועט אונז ברענגען קיין ארץ ישראל במהרה בּימינו אמן:

נפלאות הבעל שם

א ווינדערליכע מעשה פון בעל שם טוב ווי אזוי ער האט געזעהן מיט רוח הקודש אז דער קאזניצער מגיד וועט געבאהרען ווערען

דער בעל שם טוב איז געזעסען פרייטאג צונאכט ביי דעם טיש תיכף נאך דעם קידוש האט דער בעל שם אהנגעהויבען צו לאכען די תלמודים האבען מורא געהאט איהם איבער צו פרעגען און זיי האבען ניט אהנגעזעהן קיין שום זאך וועלכעס דורך דעם זאל דער בעש"ט לאכען די זאך איז ביי זיי געוועזען אגרויסע פלא זיי האבען דאס קיינמאהל ניט געזעהן זיי האבען געבעטין ר' וואלף קיצעס זיין גרויסער תלמוד אז ער זאל איהם פרעגען וואס דאס לאכען בעדייט ווייל שבת צונאכט ווען ר' וואלף האט פערייכערט דעם בעש"ט די ליולקע פלעגט ער איהם צו פרעגען וואס עס איז געוועזען דעם שבתידיגען טאג. עס איז טאקי אזוי געוועזען מוצאי שבת איז ר' וואלף קיצעס אריין געגאנגען צום בעש"ש און איהם געפרעגט וואס דאס לאכין איז געוועזען? האט איהם דער בעש"ש געענטפערט איך וועל אייך ווייזען. און האט געהייסען איינשפאנין די פערד און מען זאל פאהרען און דער בעש"ש האט געהייסען זייבע תלמודים זיי זאלען זיך אויף זעצען אויף דער פיהר און געהייסען מיט נעמען די בגדי חול. מען איז געפאהרען אגאנצע נאכט און דער פריה זענען זיי אהן אהנגעקומען קיין קאזיניץ זיי זענען צו גיפאהרען צום פרנס חודש. נאך דעם דאווינען האט דער בעש"ש זיך געהייסען רופען ר' שבתי איינבינדער האט איהם דער פרנס חודש געזאגט וואס דארפט איהר דעם אלטען ר' שבתין אמת ער איז אגאנץ ערליכע מענש. ער איז דאך אפראסטער מענש. האט דער בעש"ט געענטפערט איך וויל דאך ער זאל צו מיר קומען מען האט געשיקט נאך ר' שבתין ר' שבתי איז געקומען האט דער בעש"ש געהייסען רופען זיין ווייב אוך זי איז אויך געקומען. האט דער בעש"ש געזאגט צו ר' שבתין דערציילט נאר מיר וואס די האסט פרייטאג צונאכט געטוהן נאר זאג דעם אמת פער לייקען גאר ניט. יעדער איינער האט אויף געשטעלט די אויערין צו הערען וואס ר' שבתי וועט דער ציילען די תלמודים האבין זיך צו גערוקט נאהנט כדי זיי זאלען הערען. האט ר' שבתי זיך אהנגערופען איך וועל אלעס דערציילען וואס איך האב געטוהן און אויב איך האב דער מיט געזינדיגט בעט איך איהר זאלט מיר ארויס געבען אתשובה. און האט דערציילט. איך בין זיך מפרנס פון אייביגע יאהרען פון איינבינדעריי כל זמן איך האב געהאט כח צו ארבייטען האב איך געהאט פרנסה בריות איך האט געהאט אביסעל געלד מיין אייגענס איך האב געהאט אמנהג אז דאנערשטיג פלעגט מען ביי מיר איינקויפען כל צרכי שבת פרייטאג זייגער צעהן האב איך אוועק געלייגט מיין ארבייט און בין

געגאנגען אין שוהל אריין געזאגט שיר השירים אין מעביר געוועזען די סדרה געזאגט תקינו שבת אין האב זיך פערזאמט אין שוהל ביז ן דעם דאווינען:

אויף דער עלטער האב אוך שון ניט קיין כח צו ארבייטען לעב איך שון אב חיי צער אין איך קען שוין ניט איינקויפען דאנערשטיק כל צרכי שבת נאר דעם מנהג צו געהן פרייטאג זייגער צעהן אין שוהל אריין האב איך ניט אבגעלאזט יענע וואך האב איך ווינציג פערדינט אין האב ניט געהאט אויף שבת עס איז געקומען פרייטאג זייגער צעהן אין איך האב גיזעהן אז איך האב ניט אפילו איין פרוטה אויף שבת אין וויל איך בין קיינמאהל ניט געוואהנט געוועזען צו נעמען קיין נדבות האב איך זיך מישב געוועזען עס איז גלייכער איך זאל פאסטען שבת איידער איך זאל נעמען ביי יענעם. נאר איך האב מורא געהאט איך וועל אוועק געהן אין שוהל אריין וועט דא מיין ווייב געמען ביי עמיצען. האב איך זי געבעטען זי זאל ניט נעמען ביי קיינעם אפילו מען וועט זי בעטען זי זאל נעמען וויל יודען זענען דאך בני רחמנים זיי וועלען זעהן אז איך האב ניט אויף שבת וועלין זיי איהר וועלען געבען איך האב ביי איהר גענימען תקיעת כף אויף דעם און בין זיך אוועק געגאנגען און שוהל אריין אין איך האב געזאגט מיין ווייב אז איך וועל אהיים געהן פון שוהל גלייך מיט יעדען וועט מען מיך פרעגען פאר וואס עס ברענט זיך ביי מיר ניט קיין ליכט (איך האב אפילו אויף קיין ליכט אויך ניט געהאט) וועל איך דאך מבייש ווערען ע״כ וועל איך אהיים קומען שפעטער ווען אלע מענשען וועלען שוין זיין און דער היים מיר דארפען מקבל זיין באהבה דאס וואס עס איז אוף אינז נגזר געווארען

איך בין געגאנגען און שוהל אריין און מיין ווייב האט אויס גיקעהרט די שטיב און זי האט געפינען א אלט מלבוש וואס עס איז איהר פערלאהרין געווארען שוין עטליכע יאהר און אויף דעם מלבוש איז געוועזין זילבערינע קנעפ און גאלד אויסגעהאפטען זי האט אראב גענימען דאס גאלד און זילבער פון דעם מלבוש און זי איז תיכף נעגאנגען צום גאלדשמיט און האט עס פערקויפט און זי האט פון דעם געלד איינגעקויפט כל צרכי שבת עס איז נאך איבער געבליבען געלד אויף נאך שבת זי האט געקופט חלות פלייש י״ן פיש און זי האט געמאכט שבת ברחוה. און וויל זי האט געוויסט אז איך וועל אהיים קומען שפעט פון שוהל האט זי אהנגעצינדען גרויסע ליכט. ביי נאכט נאך דעם דאווינען ווען יעדער איינער איז שוין אהיים געגאנגען פון שוהל בין איך הערשט אהיים געגאנגען. איך האב דערזעהן פון דער וויטענס אז ביי מיר און שטיב לייכט זיך האב איך גירעכינט מיין ווייב האט זיך ניט גיקענט איינהאלטען און האט זיכער גענימען ביי עמיצען איך בין אריין געקומען און

שטיב

נפלאות הבעל השם

שטיל אריין האב איך גיזעהן עס איז געברייט צום טיש. ווען אויף קידוש חלה פיש. האב איך ביי זיך געטראכט זאל איך זיך מיט איהם קריגען פאר וואס זי האט גענומען ביי עמיצען וועל איך דאך פערשטערען דעם שבת האב איך זיך איינגעהאלטען און האב איהר גאר ניט געזאגט און איך האב געמאכט קידוש און זיך געוואשען און גיגעסען די פיש. נאך דעם האב איך זי גיפרעגט מיט אוייכע שטימע עס זעהט אויס אז די קענסט ניט מקבל זיין דאס שלעכטס? זי האט מיך ניט געלאזט אויס פיהרען מיינע רייד און האט מיר געזאגט מיין מאן? די געדענקסט דאס קלייד מיט די זילבערנע קנעפ און מיט גאלד אויס געהאפטען וואס עס איז מיר פערלאהרען געווארען שוין עטליכע יאהר? איך האב איהר געענטפערט אז איך גידענק. האט זי מיר דערציילט אז זי האט עס היינט ביי דעם אויס קעהרען די שטיב האט זי עס געפינען און האט עס פערקויפט און האט געמאכט שבת:

פאר גרויס שמחה איז מיר געריגען טרערען פון די אויגען און האב זיך ניט געקענט איינהאלטען און בין אפוער געגאנגען פון טיש און האב אהנגענומען מיין ווייב ביי דער האנד און האב מיט איהר געטאנצט נאך דעם יאך האב איך ווייטער געטאנצט און נאך דעם גאנצען עסין ווייטער געטאנצט פאר גרויס שמחה וואס השי"ת האט מיר מזמין געוועזען אויף שבת כיד המלך איך האב ניט בעדארפט נעמען ביי עמיצען הכלל דריי מאהל האב איך געטאנצט מיט מיין ווייב. יעצט רבי אויב איך האב טאקי מיט דעם געזינדיגט וואס איך האב געטאנצט מיט מיין ווייב גיט מיר ארויס אתשובה איך וועל מקיים זיין וואס איהר וועט מיך הייסען הגם השי"ת ווייסט דעם אמת אז מיין כונה איז געוועזען לשם שמים. האט דער בעל שם געזאגט צו זיינע תלמוד אזוי ווי ר' שבתי האט געטאנצט מיט זיין ווייב אזוי האבין די גאנצע פמליי' של מעלה מיט געטאנצט נאך דעם האט דער בע"ש צו גערופען ר' שבתים ווייב און האט זי גיפרעגט וואס זי וויל צו זי זאל אויס פיהרען איהרע יאהרען מיט עשירות צו זי וויל בעסער האבין אזוהן אויף דער עלטער האט זי ביענטפערט וויפיעל האב איך דען נאך צו לעבען וויל זיי זעבען שוין געוועזען קרוב לשבעים איז שוין מיר אלעס איינס יא רייך ניט רייך איך וויל בעסער האבען אזוהן האט איהר דער בע"ש געזאגט איבער א יאהר אין דער צייט וועסטו האבען אזוהן וואס ער וועט דיר דערלייכטען אויף יענער וועלט און זאלסט איהם רופען ישראל אזוי ווי איך הייס. עס איז אזוי געוועזען זי האט גיהאט אזוהן און האט איהם אנאמען גיגעבען ישראל דאס איז געוועזען הרב הצדיק הקדוש המגיד מקאזניץ זי"ע:

אַ ווינדערליכע מעשה פון בעש"ט הקדוש מיט ר' מענדילי וויטעפסקער :

דער רבי ר' מענדלי וויטעפסקער איז געוועזען דעם רבי'ן ר' בערס אַ תלמוד פון קליינער הייט אָהן און ער האָט זייער גיט געלערענט דער רבי ר' בער דאָט איהם שטאַרק ליעב געהאַט. אַ מאָהל נאָך דעם עסין האָט דער רבי ר' בער געזעהן ווי ר' מענדילע איז זייער ליסטיג און געהט זיך אין שטיב אַהין און צוריק האָט זיך דער רבי ר' בער אַנידער געשטעלט ביי דער שוועל פון זיין חדר און האָט צו גערופען ר' מענדילע און האָט איהם גיפרעגט מענדעל, ווי פיעל דפין גמרא האָסטו היינט גילערענט? האָט ער איהם גיענטפערט זעקס האָט דער רבי געזאָגט שטילער הייט אַז פון זעקס דפין גמרא געהט מען דאָס היטעל אין דער זייט (ער איז געגאַנגען דאָס היטעל אין דער זייט) וויפיעל דפין גמרא דאַרף מען שוין לערנען ביז מען זאָל אַראָב נעמען אין גאַנצען דאָס היטעל? און האָט צוריק צי געמאַכט די טיהר דער בחור ר' מענדילי (ער איז נאָך געוועזען אַ בחור) האָט זיך בערעכינט אַז ער האָט ניט גיט געטוהן וואָס ער איז געגאַנגען אַ ביסעל מיט התנשאות איז ער צי געלאָפען צים רבינס חדר מיט אַגעוויין און האָט געשריגען רבי עפענט מיר אויף איך ווייס אַז איך האָב געטוהן אַפעלער. האָט דער רבי איהם גיעפענט די טהיר און האָט איהם געזאָגט האָב ניט קיין מורא מיר וועלען ביידע פאָהרען צים בע"ש און ער וועט אינז שוין ווייזען דעם אמת'דיגען וועג. דער בחור איז אַביסעל רוהיג געוואָרען. דינענסטאָג זענען זיי געפאָהרען קיין מעזיביז זיי זענען אָהנגקומען קיין מעזיביז פרייטאָג. דער רבי ר' בער איז תיכף געגאַנגען צים בע"ש און דער בחור ר' מענדילי האָט זיך פערזאָמט אויף דער אַכסניאָ ער האָט זיך שוין צו גיקעמט און אָב געוואַשען ער איז שטענדיג געוואָהנט געוועזען צו געהן ריין און דער בע"ש איז שוין געוועזען גרייט צום דאַווינען ווייל ער פלעגט זיך שטעלען דאַווינען ווען עס איז נאָך געוועזען טאָג איז ער געשטאַנען ביי דעם עמוד און געוואַרט ביז ר' מענדעלי וועט קומען. ר' מענדעלי איז אַריין געקומען און בית המדרש אַריין האָט דער בע"ש זיך גישטעלט דאַווינען :

ער האָט איהם ניט געגעבען קיין שלום ביז מוצאי שבת ווען ער האָט גיריינבערט די לילקע האָט ער צו גערופען ר' מענדעלין און האָט איהם געגעבען שלום. און האָט איהם דערציילט אַ מעשה דער רבי ר' בער און דער רבי ר' יעקב יוסף און רבי ר' לייב מוכיח זענען געשטאַנען בשעת דער בע"ש האָט דערציילט ר' מענדילין די מעשה. און דער מעשה האָט ער איהם מרמז געוועזען זיין פאַסירונג פון דעם טאָג וואָס ער איז געבאָהרען געוואָרען ביז זיין פטורה נאָך דעם האָט ער איהם געזעגענט דער בע"ש האָט געזאָגט דעם רבי'ן ר' בער

אַז דער בחור איז באמת אַ שפל בײַ זיך . ווען דער רבי ר׳ מענדעלי איז עלטער געוואָרען האָט ער פערשטאַנען דעם רמז פון דער מעשה וואָס דער בע״ש האָט איהם דערצײַלט . ווען ער איז שלאָף געוועזען און וויטעפּסק און עס איז פון איהם צו גענומען געוואָרען דעם כח הדיבור האָבען אַלע מענשען וואָס זענען גיוועזען און שטיב געוויינט זיי האָבען געמיינט אַז ער וועט נפטר ווערען ער האָט זיך אויף געכאַפּט פון זײַער געוויין האָט ער זיי געזאָגט איהר זאָלט ניט מורא האָבען איך וועל נאָך לעבען ווײַל און דער מעשה וואָס דער בע״ש האָט מיר דערצײַלט האָט ער מיר מרמז געוועזען אַז איך דאַרף זײַן אין ארץ ישראל און עס איז אַזוי געוועזען ער איז געזינד געוואָרען און איז געפאָרען קיין ארץ ישראל און איז דאָרט נפטר געוואָרען זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן :

אַ וואונדערליכע מעשה פון בעש״ט הקדוש מיט איין געטויפטען בישוף וואָס ער איז געוואָרען אַ בעל תשובה .

דער בעש״ט הקדוש אײידער ער איז נסתלק געוואָרען האָט ער צוזאַמען גערופען אַלע זײַנע תלמידים און האָט זיי אָהנגעזאָגט ווי אַזוי זיי זאָלען זיך פיהרען און פון וואָס זיי זאָלען זיך מפרנס זײַן. איין תלמיד וואָס איז אויך געוועזען זײַן משמש ער האָט געהייסען ר׳ יעקב איהם האָט ער געזאָגט . די וועסט אַרום פאָהרען אויף דער וועלט און די וועסט דערצײַלען פון מיר מעשיות וואָס די האָסט בײַ מיר געזעהן און פון דעם וועט זײַן דײַן פרנסה . ר׳ יעקב האָט זיך זייער מצער געוועזען און האָט געזאָגט צום בע״ש וואָס וועט זײַן מײַן תכלית איך וועל אײביג דאַרפען זײַן נע ונד ? האָט איהם דער בע״ש גיענטפערט זאָרג ניט די וועסט פון דעם רייך ווערען . דער בע״ש איז נסתלק געוואָרען אַלע תלמידים האָבען מקיים געוועזען וואָס דער בע״ש האָט זיי אָהנגעזאָגט און דער ר׳ יעקב איז אַרים געפאָהרען אויף דער וועלט און דערצײַלט מעשיות פון בע״ש און ער האָט זיך מתפרנס געוועזען בריוח . עס איז פערבײַ געגאַנגען דרײַטהאַלבען יאָהר נאָך דעם בעל שם׳ס הסתלקות האָט ר׳ יעקב גיהערט אַז און איטלי׳ איז דאָ אַ גביר וואָס ער גיט פאַר דערצײַלען אַ מעשה פון בע״ש אַ רענדיל . האָט ער בײַ זיך געטראַכט איך וועל אַהין פאָהרען איך קען דאָך נתעשר ווערען אַז פאַר יעדער מעשה גיט ער אַרענדיל איך ווײס דאָך פיעל מעשיות וועט ער מיר געבען אַסך רענדלאַך . ער האָט זיך געקויפט

צפערד

אַפערד און וואָגען און געדינגען אַשמייסער און האָט אָהנגעהויבען צו פאָהרען קיין איטלי׳ ער האָט זיך געזוימט אין וועג זיבען חדשים וייל אין יעדער שטאָדט האָט ער זיך אָבגעשטעלט און דערציילט מעשיות כדי ער זאָל האָבען אויף די הוצאות. ווי ער איז אָהנגעקומען אין דער שטאָדט אַריין ווי דער גביר האָט דאָרט געוואָהנט האָט ער זיך גיפרעגט אויף דעם גביר האָט מען איהם געזאָגט אַז ער איז אַגרויסער עושר ער בעוואָהנטי זיך גלייך ווי אַ קיסר און ער פיהרט זיך בדרך החסידות ער זיצט אַגאַנצע טאָג על התורה ועבודה זיין מסחר פיהרען מענשען און ער מישט זיך גאָר ניט צום מסחר ער זיצט אַגאַנצע טאָג און לערענט און דאַווינט. שבת ביי דעם עסין בעט ער מען זאָל איהם דער־דערציילען מעשיות פון בע״ש נאָך שבת בעצאָהלט ער פאַר יעדער מעשה וואָס מען דערציילט איהם אַרענדיל. ער וואָהנט שוין דאָ צעהן יאָהר ער איז אַהער געקומען און האָט געקויפט דעם הויף ביי אַמיניסטער און האָט אויף געמאָרט אַשוהל אין הויף אין מען דאַווינט דאָרט און דער פריזה און פאַר נאַכט. שבת געהן אַסך מענשין צו איהם צום טיש:

רַבִּי יעקב איז געגאַנגען צום גביר און האָט געזאָגט צום גביר׳ס אַמשרת אַז ער זאָך זאָגען דעם בעל הבית אַז דעם בעל שם ס משמש איז געקומען און ער וועט איהם דערציילען מעשיות פון בע״ש וואָס זיינע אויגען האָבען עס אַליין געזעהן. דער משרת האָט דאָס דערציילט זיין בעל הבית דער בעל הבית האָט גיענטפערט אַז ער זאָל וואַרטען ביז שבת וועט ער דערציילען די מעשיות פון בע״ש און ער האָט איהם אָב געגעבען אַבעזינדער חדר ער זאָל דאָרט זיין:

די גאַנצע שטאָדט איז געוואָהר געוואָרין אַז עס איז געקומען דעם בעל שם׳ס אַתלמיד זענען זיי שבת אַלע געקומען צים גביר הערען דערציילען מעשיות פין בע״ש. ביי דעם עסין האָט דער גביר געהייסען ר׳ יעקב׳ען דערציילען אַמעשה פין בע״ש ר׳ יעקב האָט אָבער פערגעסען אַלע מעשיות פין בע״ש ער האָט זיך געוואָלט מצייר זיין די צורה פין בע״ש כדי ער זאָל זיך קענען דער מאַנען פין וועלכער מעשה. ער האָט זיך אָבער דאָס אויך ניט געקענט דערמאַנען דער גביר האָט געשמייכעלט און האָט צי איהם געזאָגט מיר וועלען וואַרטען ביז מאָרגען אפשר וועט איהר אייך מאָרגען דער מאַנען. ר׳ יעקב האָט אַגאַנצע נאַכט געוויינט אין זיך געמאטערט אפשר וועט ער זיך קענען דער מאַנען אַמעשה פין בע״ש. שבת ביי טאָג ביי דער סעודה האָט איהם דער גביר ווייטער געבעטען ער זאָל איהם דערציילען אַמעשה פין בע״ש ער האָט אָבער גאָר ניט געדענקט האָט ער געזאָגט צים גביר גלייבט מיר עס איז ניט קיין דבר פשוט עס איז איהם נאָך ניט קיין מאָהל אַזעלכעס פאָר געקומען האָט

דער

דער גביר געזאגט מיר וועלען ווארטען ביז שלוש סעודות האט ער אויך ניט געדענקט קיין שום מעשה. ער איז זייער געוועזען טרויעריג אין בעזונדער האבין דעם גביר'ס מענשען געוואלט איהם אהנטוהן בזיונות ווייל עס האט זיי פערדראסען ער האט גישפעט פין זייער בעל הבית ער האט אבער דאס אלעס מקבל געוועזען באהבה ווייל ער האט גידעכענט אפשר וויל מען ניט פין הימעל אז ער זאל רייך ווערען אבער אפשר איז דער בע"ש מתרעם וואס ער פאהרט אזעלכע וויטע וועגען אין אפרעמד לאנד אריין וואס זיי זענען ניט ראוי צי הערען מעשיות פין בע"ש ער האט תפלה געטוהן צי השי"ת. מוצאי שבת האט ווייטער דער גביר אריין געשיקט איהם פרעגען צי ער האט זיך שוין דער מאנט ער האט פין דעם שטארק געלייטען וואס מען פרעצט איהם אלע מאהל. ער האט זיך גיט אויס געוויינט אין איז צי געגאנגען צים גביר אין האט איהם געזאגט אפשר וויל מען ניט. מן השמים אז איך זאל רייך ווערען אדער איך זאל אויף דעם ארט ניט דערציילען קיין מעשיות איך וויים אז דאס איז ניט קיין פראסטע זאך איבער דעם וויל איך אהיים פאהרען. האט איהם דער גביר געבעטען אז ער זאל נאך ווארטען ביז דינסטאג אין אויב ביז דינסטאג ער וועט זיך ניט דערמאנען וועט ער אהיים פאהרען ר' יעקב איז געבליבען ביי דעם גביר ביז דינסטאג אין האט זיך גאר ניט דער מאנט ער האט זיך אבגעזעגינט מיט דעם גביר און האט זיך אויף געזעצט אויף דער פיהר אוועק צו פאהרען ווי ער איז גיזעסען אויף דער פיהר האט ער זיך דערמאנט אווינדערליכע מעשה פון בע"ש. ער איז צוריק אריין געגאנגען צום גביר און האט געהייסען זיין משרת אריין געהן זאגען דעם גביר אז ער האט זיך שוין דערמאנט א מעשה דער גביר האט איהם אריין גערופען צו זיך און חדר אריין און האט איהם געהייסען דערציילען די מעשה האט ר' יעקב אהגעהויבען צו דערציילען:

אמאהל פאר דעם נוצרישען פסח איז דער בע"ש געוועזען זייער טרוד אגאנצען שבת תיכף נאך הבדלה האט ער געהייסען איינשפאנען די פערד און מיט גענימען מיט זיך נאך צוויי מענשען און מיר האבען ניט געוויסט ווי מען פאהרט און דער פריה זענען מיר אריין געקומען אין אגרויסע שטאדט אריין די פערד האבען זיך גישטעלט לעבען אגרויס הויז. דער טויער און די פענצטער זענען געוועזען פער מאכט דער בע"ש האט געדייסען אהנקלאפען מיר דאבין אהנגעקלאפט איז ארויס געקומען א אלטע אשה און האט געשריגען אויף אינז וואס ווילט איהר דא היינט. איהר זענט אלע און איין סכנה וויל

דעם

דעם טאג ליידען ניט די נוצרים קיין יוד וועלכען יוד זיי טרעפען און גאס הרגינן זיי איהם אויב זיי טרעפען ניט קיין יוד און גאס ווארפען זיי א גורל אויף וועלכען יוד. און וועלכער ער פאלט אריין אין זייער גורל אריין איז איהם ביטער זיי שלעפען איהם ארויס פון שטיב און טוהן איהם אהן ענוים קשים ביז ער בלייבט טוידט ביי זיי אין די הענט. און אויב וועלכער נוצרי וועט אייך טרעפען וועט ער אייך הרגנין און מיר קענען אויך ליידען דורך אייך אנטלויפט אינטער דער שטאדט. דער בע״ש האט ניט געקוקט אוף איהרע רייד און איז גלייך אריין און הויף אריין און איז ארויף געגאנגען אויף דעם גארען און האט געהייסען אריין נעמען די חפצים און שטיב אריין אלע מענשען פון שטיב זענען גילעגען און שטיב און האבין גאר ניט גרעדט פאר גרויס פחד. און די זקנה איז אריין געקומען און שטיב אריין און האט זיך געקריגט מיט דעם בע״ש דער בע״ש ואט איהר גאר ניט גיענטפערט דער בע״ש איז צו געגאנגען צום פענצטער און פערשארצט די פארהאנג פון פענצטער און האט ארויס גיקוקט און גאס אריין. די זקנה האט נאך מעהר געשריגען אוף דעם בע״ש פאר וואס ער האט פערשארצט די פארהאנג, ער האט אבער אוף איהרע רייד גאר ניט געקוקט. דער בע״ש האט גיזעהן ווי און דער גאס שטעהט א בימה מיט דרייסיג טרעפ און אגרויסער המון שטעהן ארים דער בימה און ווארטען אויף דעם בישוף דערוייל האט זיך דערהערט אקלונגעריי אז דער בישוף קומט אהן:

דער בע״ש איז אזוי געשטאנען ביי דעם פענצטער אין ארויס געקיקט פליצלונג האט ער מיך צי גערופען און האט מיר געזאגט געה צים בישוף און זאג איהם אז ער זאל תיכף צי מיר קומען. די מענשען פין שטיב האבין דאס דער הערט האבין זיי אהנגעויבען צי ציטערין און האבין אהנגעויבען צי שרייען אויף דעם בע״ש צי ביסטו אחסר דעה די שיקסט אמענש צי הרגנן מען וועט דאך איהם הרגנן זיי האבין דעם בע״ש געשאלטען אבער ער האט גאר ניט געקוקט אויף זיי אין האט מיר געזאגט געה גיך האב ניט קיין מורא. איך האב דאך געוויסט אז ער ווייסט וואס ער טהיט בין איך ארויס געגאנגען אהן מורא אין איך בין צי געגאנגען צי דער בימה אין עס האט מיר קיינער גאר ניט געזאגט אין איך בין צי געגאנגען צים בישוף אין האב איהם געזאגט אוף יודיש דער בעש״ט איז דא היר ער רופט אייך איהר זאלט תיכף צי איהם קומען. דער בישוף האט מיר גיענטפערט איך ווייס אז ער איז דא זאג איהם אז נאך דער דרשה וועל איך קומען. די מענשען פין שטיב האבין ארויס גיקוקט דורך די פענצטער אין האבין געזעהן ווי איך בין געוועזען ביי דער בימה אין גערײדט מיט דעם בישוף זיי האבין זיך פערווינדערט זיי האבין פערשטאנען אז דאס איז אגעטליכע זאך זענען זיי צי געגאנגען אי

איבער

איבער געבעטען דעם בע"ש אַז ער זאָל זיי מוחל זיין ער האָט זיך ניט געמאכט הערענדיג ניט זייערע ערשטע רייד ניט די יעצטיגע רייד. איך האָב דעם בע"ש געזאָגט דעם בישוף'ס ענטפער האָט ער אויף מיר געגעבען אַגעשריי און געזאָגט גיה גאָך אמאָהל צים בישוף און זאָג איהם אז ער זאָל תיכף קומען צו מיר ער זאָל ניט זיין קיין שוטה. איך בין צוריק געגאנגען צו דער בימה און ער האָט שון אָהנגעהויבען צו דרשנן האָב איך איהם געגעבען אשלעפ ביי זיין מלבוש און האָב איהם געזאָגט אז דער בע"ש הייסט איהם תיכף קומען. דער בישוף האָט געזאָגט צים פאָלק זיי זאָלען וואַרטען אַביסעל ער דאַרף אַוועק צו געהן ער וועט באַלד צוריק קומען. דער בישוף איז מיט מיר געגאַנגען און איז אַריין געגאַנגען צים בע"ש זיי זענען ביידע אַריין געגאַנגען אין אַבעזינדער חדר זיי האָבין פערשלאָסען די טהיר און זיי זענען דאָרט ביזעסען אַ ערך פון צוויי שעה נאָך דעם איז דער בע"ש אַרויס געקומען פון חדר און האָט געהייסען שפאַנען די פערד און מיר זענען אַוועק געפאָהרען און וואָס עס איז געוואָרען מיט דעם בשוף ווייס איך ניט. און ווי אַזוי די שטאָדט הייסט ווייס איך אויך ניט:

ווי ר' יעקב האָט געענדיגט די מעשה האָט דער גביר אויף געהויבען זיינע הענד און געלויבט גאָט און האָט געזאָגט ר' יעקבין איך ווייס אַז די זאָגסט אמת אַזוי ווי איך האָב דיך דערזעהן האָב איך דיך דערקענט נאָר איך האָב זיך ניט וויסענדיג געמאַכט איך וועל דיר דערציילען די גאַנצע מעשה איך בין דער בישוף וואָס מען האָט מיך גערופען איך בין געוועזען פריהר אַיוד איך בין געוועזען אַגרויסער חכם און איך האָב געהאַט אַגרויסע נשמה און איך בין אַריינגעפאַלען לעמקי הקליפות און דער בע"ש האָט מיך אַרויס גענימען מעמקי הקליפות ווייל איך האָב געהאַט זכות אבות ווייל מיינע עלטערין זענען געוועזען הייליגע מענשען. דער בעש"ט האָט אַלע מאָהל מיט מיר גירעדט בחלום אז איך זאָל ווערען צוריק איוד די נאכט פון דעם נוצרישען האָב איך איהם צו געזאָגט אז גאנץ פריה אײדער דער המון וועט זיך איינזאמלען הערען מיין דרשה ווייל איך פלעג צו דרשינן שלעכטס אויף יודען וועל איך אנטלויפען. איך האָב זיך אויף געהויבען און דער פריה האָט זיך און מיר די קליפה געשטארקט איך האָב אָבער ביזעהן אז דער בע"ש איז געקומען האָב איך גיקלעהרט וואָס איך זאָל טוהן. ווי איך האָב געזעהן אז דער גאנצער המון איז שוין געקומען און ווי איך האָב גיגעבען איין טריט האָט מען אָהנגעהויבען צו קלינגען האָט מיך דער יצר ניט געלאָזט איך זאָל פערלאָזען דעם גאנצען כבוד און בין געגאַנגען דרשנ'ן. ווי די ביסט געקומען און האָסט מיך גערופען האָב איך נאָך געוואָלט פריהר זאָגען די דרשה אָבער ווי די ביסט געקומען און האָסט מיך גערופען דאָס צווייטע מאָהל בין איך געוואָרען אַ אנדערער מענש

אין

און בין תיכף געגאַנגען צום בע״ש דער בע״ש האָט מיר געגעבען אַתיקון און
בין געוואָרען אַ בעל תשובה גמור און האַלב פערמעגען האָב איך צוטיילט
אָרימע לייט און אַפּערטיל פערמעגען האָב איך אַוועק געגעבען דעם קיסר ער
זאָל מיך לאָזען אַרויס פאָהרען און אַצווייטע מדינה. דער בעש״ט האָט מיך
געזאָגט וואָס איך זאָל טוהן כדי איך זאָל מתקן זיין מיין נשמה און ער האָט
מיר געזאָגט די וועסט האָבין אַ סימן אַז מען האָט דיר מוחל געוועזען דיינע
זינד אַז אַמענש וועט צו דיר קומען און וועט זיר דערציילען דיין אייגינע
מעשה זאָלסטו וויסען אַז מען האָט דיר מוחל געוועזען דיינע עונות:
אַזוי ווי איך האָב דיך געזעהן האָב איך באַלד ותשובה געטוהן און אַזוי ווי
איך האָב גיזעהן אַז די האָסט פערגעסען אַלע מעשיות פון בע״ש האָב
איך פערשטאַנען אַז דאָס איז דורך מיר האָב איך נאָך מעהר תשובה געטוהן
און ב״ה אַז מיין תשובה איז אָהנגענימען געוואָרען און יעצט ווייס איך אַז
מען האָט מיר מוחל געוועזען מיינע עבירות. יעצט וועסטו שוין ניט דאַרפען
אַרום פאָהרען אויף דער וועלט צו דערצ־ילען מעשיות איך וועל דיר געבען
פיעל געלד וואָס די וועסט האָבען פון דעם צו לעבען כל ימי חייך:

אַ וואונדערליכע מַעֲשֶׂה פון בעש״ט הַקָדוֹש זצ״ל:

דֶעם בעל שם׳ס תלמידים האָבין אַמאָהל געבעטען דעם בע״ש אַז ער זאָל
זיי וויזען אליהו הנביא ז״ל. האָט ער זיי צו געזאָגט אַז ער וועט זיי
וויזען. אַמאָהל איז דער בע״ש אַרויס געגאַנגען אויף דעם פעלד פרייטאָג
ביינאַכט און ער פלעגט מקבל שבת זיין און זאָגען פאַר זיינע תלמידים דברי תורה.
פלוצלונג מען האָט שוין געוואָלט מקבל שבת זיין נאָר עס איז נאָך געוועזען
טאָג האָט דער בע״ש געזאָגט אַז ער וויל רייכערען אַליילקע האָבען די תלמידים
זיך צושפרייט אויף די וועגען וועלען זיי טרעפען אַמענש מיט אַליילקע
זיי זאָלען זי לייהען פאַר דעם בעל שם׳ס וועגען. זיי האָבען אָבער קיינעם
ניט געטראָפען זיי זענען צוריק גיקומען און געזאָגט דעם בע״ש אַז זיי האָבין

ניט קיינעם געטראפען האט דער בע״ש זיך אויף געשטעלט און זיך אומגעקוקט און האט געזאגט צו זיינע תלמידים איך זעה אשלאחשיטש געהן געהט איהם אקייגען אפשר האט ער אלילקע בעט איהם אז ער זאל זי אייך לייען די תלמידים זענען אקייגען געגאנגען דעם שלאחשיטש און האבען איהם גיפרעגט צו ער האט ביי זיך אלילקע האט ער זיי גיענטפערט אז ער האט האבין זיי איהם גיבעטען אז ער זאל זיי לייהען די לולקע פאר זייער רבינ׳ס וועגען. האט ער זיי גיענטפערט איך וויל איהם אליין געבען די לולקע איך קען אייער רבין איך האב איהם שוין עטליכע מאהל געזעהן. דער שלאחשיטש איז מיט זיי געגאנגען און איז צו געקומען צום בע״ש און האט ארויס גענימען די לולקע און האט אריין געלייגט טאטין און האט געמאכט פייער און דער בע״ש האט גירייכערט די לולקע ביי דעם רייכערין האט איהם דער בע״ש גיפרעגט צי די תביאה איז געראהטען צי זי איז שעהן געוואקסען און ווי אזוי זי איז ביי דעם מליצען צי זי גיט ארויס אסך זארנעס די תלמודים האבין זיך ניט אומגעקוקט אויף דעם שלאחשיטש זיי האבין זיך דער ווייל געחזרת די דברי תורה וואס דער בע״ש האט זיי געזאגט. דער בע״ש האט אב גערייכערט די לולקע און האט זי צוריק גענעבען דער שלאחשיטש און דער שלאחשיטש איז זיך אוועק געגאנגען האט דער בע״ש געזאגט צו זיינע תלמידים אז יעצט האב איך מקיים געוועזען די הבטחה וואס איך האב אייך צו געזאגט אז איך וועל אייך וויזען אליהו הנביא ז״ל האב איך איהם אייך געוויזען. האבין זיי איהם גיפרעגט פאר וואס האט איהר אונז ניט געזאגט אז דאס איז אליהו וואלטען מיר איהם געוועזען עפיס גיפרעגט מיר וואלטען זיך ביי איהם געוועזען וואס אויס געלערענט? האט זיי דער בע״ש גיענטפערט ווען איהר זאלט געוועזען אליין פערשטעהן און מיך פרעגען איהם און די אויגען ווער ער איז וואלט איך אייך געוועזען געזאגט און וואלט איהם געוועזען גיפרעגט אייך און די אויגען וואס איהר וואלט נאר געוועזען פערלאנגט אבער אז איהר האט אליין ניט פערשטאנען צו פרעגען ווער ער איז האב איך ניט געהאט קיין רשות מגלה צו זיין מיר זאלען זוכה זיין אליהו זאל שוין צו אונז קומען מיט אבשורה טובה במהרה בימינו אמן:

נפלאות הבעל שם

אַ ווינדערליכע מעשה פון בעש"ט ז"ע.

אין מעזיבוז האָט געוואָהנט אַיוד אַ תלמוד חכם אַ ירא שמים ער איז יומם ולילה געזעסען און געלערענט. ער איז אָבער געוועזען אַגרויסער אָרימאַן ער האָט זיך דערנערט וואָס עמיצער פלעגט איהם אַמאָהל עפּיס צו שענקען פון דעם האָט ער מיט זיין בני בית געלעבט. זיין ווייב איז אויך געוועזען אַ צדיקת און זי האָט איהם ניט מצער געוועזין כדי ער זאָל קענין זיצען און לערנען זיינע טעכטער זענין אָבער דערוואַקסען געוואָרען ער האָט זיי בעדאָרפען חתונה מאַכין האָט זי צו איהם געזאָגט אמת מיר פערלאָזען זיך אויף גאָט ער וועט אינז העלפין אָבער וואס זאלען מיר טוהן מיט אינזערע קינדער מען דאַרף דאך זיי חתונה מאַכין און מיר האבען גאר ניט. דער מאַן האט איהר געענטפערט וואס זאל איך טוהן גאט האט נאך ניט געשיקט זיין הילף מסתמא וועט ער שיקען. זיין ווייב האָט אָבער געגלייבט און בעש"ט און ער איז געוועזען אַ מתנגד. האָט זי איהם געזאָגט פאָלג מיך פיעל מענשען ווערען ביי איהם געהאָלפען געה אַריין צום בע"ש ער זאָל אויף אונז מתפלל זיין און וואָס ער וועט דיר זאָגין אַזו וועסטו טוהן:

דער יוד איז געגאַנגען צום בע"ש און האָט איהם דערציילט זיין ביטערע לאַגע. האָט איהם דער בע"ש געהייסען פאָהרען קיין קאָזמיר און דאָרט זאָל ער זיך פרעגען אויף אַ בעל מלאכה און ער האָט איהם געזאָגט ווי אַזוי ער הייסט און ער זאָל זיך גוט נאָך פרעגען אויף איהם און פון דאָרט וועט ער שוין אַהיים קומען צו פרידען. דער יוד איז געגאַנגען קיין קאָזמיר צו פיס ביז ער איז געקומען קיין קאָזמיר. דער שטייגער איז אַז אַ אומבעקאַנטער אָרימאַן קומט און אַשטאָדט אַריין געהט ער דאָס ערשטע און בית המדרש אַריין. ער איז געגאַנגען און בית המדרש אַריין און ער האָט זיך געפרעגט אויף דעם מענש האָבען זיי איהם געענטפערט ניט אַזוי וואָס עס געפינט זיך ניט און בית המדרש נאָר עס דאַכט זיך זיי אַז אַזא מע'ש געפינט זיך ניט אין דער גאַנצער שטאָדט דער נאָמען איז ביי זיי אימבעקאַנט געוועזען. דער מענש האָט געהאַט גרויס עגמת נפש ער איז געגאַנגען אַערך פין זעכציג מייל צי פיס ער זאָל טרעפען דער מענש צים סוף געפינט ער איהם ניט. ער איז געגאַנגען אין אַ אַנדער בית המדרש אַריין אין האָט זיך געפרעגט אויף דעם מענש ער האָט אויס גירעכנט אַלע סמנים וואָס דער בע"ש האָט איהם געזאָגט ביז די זאַך איז מפורסים געוואָרען אויף דער גאַנצער שטאָדט אַז אַ פרעמדער מענש פרעגט זיך אויף אַזאַ אין אַזאַ מענש עס זענען צי איהם געקומען אַלטע לייט אין האָבין איהם געזאָגט צי וואָס פרעגט איהר אייך אויף דעם מענש אַ רשע עס איז שוין מעהר פין זעכציג יאָהר וואָט ער לעבט שוין ניט אין די זקנים האָבין איהם געזאָגט

אַז

אז ער איז געוועזען אזא רשע אז ער האט ניט אדורך געלאזט קיין איין עבירה פון דער וועלט ער זאל זי ניט טוהן. דער יוד האט זיי ניט דער ציילט צי וואס ער פרעגט זיך אויף דעם מענש גאר די זקנים האבין אויס גירעכענט די אלע מיאוסע זאכען וואס ער פלעגט טוהן הכלל ער איז געוועזען א רשע וואס עס איז ניט דא דאס גלייכען צו איהם :

דער יוד איז נעבעך צוריק אהיים געגאנגען אהן אשום ישועה ער איז נעבעך געוועזען מועד פון דעם וויטען וועג. תיכף אזוי ווי ער איז געקומען צוריק קיין מעזיבוז איז ער גלייך אריין געגאנגען צום בע"ש כדי ער זאל וויסען די כונה פון בע"ש וואס ער האט איהם געשיקט קיין קאזמיר. ער האט דערציילט דעם בע"ש אז ער איז געוועזען אין קאזמיר און ער האט זיך גיפרעגט אויף דער מענש עס איז טאקי דארט געוועזען אזא מענש נאר שוין זעכציג יאהר איז ער שוין טוידט און ער איז געוועזען א רשע גדול ער האט איהם דערציילט פון זיין רשעת וואס די מענשען האבין איהם פון איהם דערציילט אז ער האט ניט איבגעלאזט קיין עבירה פון דער וועלט וואס זאל ניט האבין עובר געוועזען :

האט איהם דער בעש"ט גיענטפערט די ביסט דאך א תלמיד חכם און די גלייבסט דאך אז א מענש קען אמאהל מגולגל ווערען כדי ער זאל מתקן זיין וואס ער האט פריהר קאליע געמאכט זאלסטו וויסען אז די ביסט דער גילגול פון יענעם רשע און די דארפסט מקבל זיין אלעס באהבה ווייל השי"ת טוהט אלעס באמת וביושר. ווי דער מענש האט גיהערט די רייד פון בעש"ט האט ער ממאס געוועזען בתעניגי עולם הזה און איז גיזעסען יומם ולילה און גילערענט מיט גרויס התמדה און איז געווארען פון בעל שם'ס תלמידים זי"ע ועכי"א

א ווינדערליכע מעשה פון בעש"ט הקדוש זצ"ל .

דער בעש"ט איידער ער איז נתגלה געווארען פלעגט ער זיך בעהאלטען און וועלדער כדי עס זאל איהם קיינער ניט שטערען צו זיין עבודה צום מעהרסטען פלעגט ער זיין צווישען קיטוב און קאסוב צווישען גרויסע בערג און דארט האט ער געהאט א מערה וואס ער פלעגט זיך דארט בעהאלטען און ער האט דארט געהאט א מקוה וואס פלעגט זיך דארט טובל זיין די מקוה איז נאך דא היינט יעדער איינער זעהט זי :

דער

דער בע"ש האט אהנגעהויבען נתגלה ווערען ער האט אהנגעהויבען צו ווייזען נפלאות און צו זיין א פועל ישועות כדי ער זאל מושך זיין די יודען לעבודת הבורא ער האט שוין אהנגעהויבען מפורסים ווערען. און דער זעלבער צייט איז געוועזען און דער שטאדט העליטש אגרויסער גביר און ער האט גיהאט א בת יחידה און זי איז משוגע געווארען און קיין שום דאקטער האט איהר ניט גיקענט העלפען. האבען מענשען מייעץ געוועזען דעם גביר ער זאל בעטען דעם בע"ש ער זאל צו איהם קומען און ער זאל איהם היילען די טאכטער. דער גביר האט אזוי געטוהן און איז געפאהרען נאך דעם בע"ש. דער בע"ש איז מיט איהם געפאהרען קיין העליטש זייער וועג איז געוועזען דורך דער שטאדט פיסטען און זיי האבען דארט גינעכטיגט און מיטען דער נאכט האט זיך דערהערט א געוויין א יללה אין שטאדט און מען האט אויס גערופען און אלע גאסען יעדער מענש וואס האט גאט און הארץ זאל אויף שטעהן פון זיין גילעגער און ער זאל מתפלל זיין צו גאט אפשר וועט גאט אויף אונז רחמנות האבען. האט דער בעש"ט גיפרעגט וואס דאס געשריי איז? האט מען איהם דערציילט אז דעם שר'ס טאכטער איז משוגע געווארען און די דאקטוירים האבען זי מייאש געוועזען האבען די גלחים א עצה געגעבען דעם שר אז ער זאל הייסען איינזאמלען אלע יודען און זיי זאלען מתפלל זיין אויף זיין טאכטער זי זאל געזונד ווערען און אויב זי וועט ניט געזונד ווערען דורך זייער תפלה איז א סימן אז גאט וויל ניט די יודען און דורך זיי איז דעם שר'ס טאכטער משוגע געווארען. ווער ווייסט וואס עס קען זיין אויב זי וועט ניט געזונד ווערין וואס פאר א גזירה ער וועט גוזר זיין אויף די יודען:

האט דער בעש"ט געזאגט געהט זאגט דעם שר אז עס איז געקומען א חכם פון די יודען און ער זאגט אז ער וועט זי היילען די יודען זענען געגאנגען צום שר און האבען איהם דאס געזאגט. דער שר האט געהייסען דעם בע"ש קומען. דער בע"ש איז געגאנגען צום שר און געהייסען אז עס זאל יעדער ארויס געהן פון דער שטיב וואס דעם שר'ס טאכטער ליגט און מען זאל ארויס נעמען אלע בילדער פון שטיב און האט זי גיהייסען בינדען און מען זאל זי לייגען אויף דער לינקער זייט וועט ער אריין געהן זי היילין מען האט אזוי געטוהן ווי ער האט געהייסען:

האט זיך בעהאלטען אגלח און דער שטיב כדי ער זאל זעהן וואס ער וועט טוהן אזוי ווי דער בע"ש איז אריין געקומען און שטיב אריין האט ער געזאגט עס איז נאך דא א מענש און שטיב נעמט איהם ארויס. מען האט גוט געזוכט מען האט דעם גלח געפינען ער האט געמוזט ארויס געהן דער בע"ש האט ארויס גענומען א פאטשיילע פון קעשינע און האט זיך פערבינדען די האר פון קאפ און פון דער באָרד מען זאל ניט ארויס זעהן קיין

הער

האָר און איז צו געגאנגען צו איהר און האָט איהר איינגערוימט עטליכע ווערטער און אויער אריין און ער איז ארויס געגאנגען און האָט געזאָגט מען קען זי שוין אויפבינדען זי איז שוין געזונד און עס איז אזוי געוועזען:

דער בע"ש איז פון דאָרט אוועק געפאָהרען קיין העליטש מיט דעם גביר. האָט דער בע"ש זיך מיישב געוועזען איך דאַרף דאָ ניט דוחק את השעה זיין זי זאָל געהיילט ווערען אין איין רגע דאָרט ביי דעם שר איז דאָך געוועזען א צרת רבים האָב איך געמיזט אין איין רגע זי היילען אָבער דאָ איז עס ניט אזוי נויטיג איך זאָל דאַרפען משמש זיין בשמות הקדושים. און ער האָט געהייסען אריין ברענגען די משוגנע דאָרט ווי ער האָט געדאַווענט כדי זי זאָל הערען הייליגע ווערטער און אויך זי זאָל הערען קריאת התורה וועט פון איהר אוועק געהן אלעס שלעכטס. דער בע"ש איז דאָרט געוועזען לערך פיער וואָכען און דער גביר'ס טאָכטער איז געזונד געוואָרען:

דאַמאָלסט ווען דער בע"ש איז געוועזען אין העליטש איז דאָרט געוועזען א רב ער האָט געהייסען ר' זאב ער איז געוועזען אגרויסער תלמיד חכם ער האָט גיט נאָך געקוקט דעם בע"ש כדי ער זאָל וויסען וואָס ער איז. ערב שבת פלעגט דער בע"ש זיך שטעלען דאַווינען מנחה פאַר דעם עמוד עטליכע שעה פאַר מנחה אזוי ווי עס איז אינז ידיעה אַז אין דער צייט פלעגט ער מתקן זיין נשמות ער פלעגט שטעהן שמונה עשרה פיער שעה דער רב האָט די זאַך זייער פערדראָסען פאַר וואָס ער שטייט אזוי לאַנג שמונה עשרה האָט ער ביי זיך גיטראַכט ווער ווייסט וואָס ער טהוט יעצט איז ער צו געגאַנגען און האָט אויף געהויבען דעם בעל שם'ס טלית און האָט אָהנגעקוקט דעם בע"ש איז ער אַנידער געפאַלען חלשות מען האָט געמוזט ברענגען א דאָקטאָר ער זאָל איהם דער מינטערן און איז שלאָף געוועזען דריי חדשים און ער האָט דערציילט אַז בשעת ער האָט אָהנגעקוקט דעם בע"ש אזוי ווי ער איז געוועזען אשעהנער מענש אזוי האָט ער איהם יעצט געזעהן ווי זיין פנים איז געוועזען ווייס אזוי ווי א מת און זיינע אויגען האָבען ארויס געשטאַרט און עס האָט פון זיי געריגען טרערען און איז געשטאַנען גלייך אָהן אשום תנועה איז אויף איהם געפאַלען אפחד און איז פערחלשת געוואָרען און ער איז געוואָרען נכנע צים בע"ש ווייל ער האָט געזעהן אַז ער איז א איש קדוש ונורא זי"ע ועכי"א: